

കല്യാണസൗഗന്ധികം

ഒട്ടൻ തുള്ളൽ

(മൂന്നാം ഫോറത്തിലേക്ക്)

വിചാൻ സി. ഐ. ഗോപാലപിള്ള, ബി. ഐ.,

പ്രകാശകൻ

പി. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള,
വി. വി. ബുക്ക് ഡിപ്പോ--ചാല,
തിരുവനന്തപുരം.

കുഞ്ചൻ നമ്പ്യാരാൽ എഴുതപ്പെട്ട

കല്യാണസൗഹൃദം

ശീതകന്തുളളത്

വ്യാഖ്യാതം,

വിചാൻ സി. ഐ. ഗോപാലപിള്ള, ബി. എ. ടി.

പ്രകാശകൻ

പി. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള,
വി. വി. ബുക്ക് ഡിപ്പോ—ചാല,
തിരുവനന്തപുരം.

1107

[വില കുറു 6

പ്രകാശകന്റെ മുദ്രയില്ലാത്ത പ്രതി വ്യാജമാകുന്നു.

"Raghava Vilasom" T. P. & P, Press,—Trivandrum,

തിരുവനന്തപുരം ചാലയിൽ
വി. വി. ബുക്ക് ഡിപ്പോ ഉടമസ്ഥനവേണ്ടി
“രാഘവവിലാസം” പ്രസ്തിൽ അച്ചടിച്ചതു
ഒന്നാം പതിപ്പ് കാപ്പി 1000.

അവതാരിക.

തുള്ളൽപ്പാട്ട്. എഴുത്തച്ഛന്റെ കാലത്തിനുശേഷം ഭാഷാസാഹിത്യത്തിൽ ഒരു പ്രസ്ഥാനവിശേഷമാണു തുള്ളൽപ്പാട്ട്. ഇതിന്റെ ജനയിതാവ് കലക്കത്തു കഞ്ചൻനമ്പ്യാരാകുന്നു. ഓട്ടൻ, ശീതകൻ, പറയൻ എന്നു തുള്ളൽപ്പാട്ടു മൂന്നുതരത്തിലുണ്ട്. ഭക്തഗതിയിൽ ചൊല്ലുന്നതു ഓട്ടനും, അതിലും സാവധാനരീതിയിൽ ചൊല്ലുന്നതു ശീതകനും, എത്രയും പരിഞ്ഞമട്ടിൽ പാടുന്നതു പറയനും എന്നു മാത്രമേ ഇവ തങ്ങളിൽ വ്യത്യാസമുള്ളൂ. കല്യാണസൗഗന്ധികം ശീതകൻ മട്ടിലുള്ള തുള്ളലാകുന്നു.

കവിയുടെ ജീവചരിത്രസംക്ഷേപം. തുള്ളൽപ്പാട്ടിന്റെ നിർമ്മാതാവായ കഞ്ചൻനമ്പ്യാർ മലബാറൽ കിള്ളിക്കുറിശ്ശി മംഗലത്തു ജനിച്ചു. തിരുവിതാംകൂറിൽ ഏററുമാന്തൂർ താലൂക്കിലെ കിടങ്ങൂർ എന്ന സ്ഥലത്തുള്ള ഒരു നമ്പൂതിരിയാണു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അച്ഛൻ. അച്ഛനാടുകൂടി ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ കിടങ്ങൂർക്കുപോന്നു. നമ്പ്യാരുടെ വിദ്യാഭ്യാസം ബാല്യത്തിൽ തന്നെ ഭംഗിയായി നടന്നു. നന്ദിക്കാട്ടു ഉണ്ണിരവിക്കുറുപ്പാണു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുരു. “നന്ദികാരണ്യമാം മന്ദിരേവാഴുന്ന മന്ദാരദാരുവാം ബാലരവി” എന്നു കല്യാണസൗഗന്ധികത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു ഈ ഗുരുവിനെപ്പറ്റിയാണു്. കിള്ളിക്കുറിശ്ശി മംഗലത്തെപ്പറ്റിയു് ഈ കൃതിയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. കറെനാൾകഴിഞ്ഞു നമ്പ്യാർ അമ്പലപ്പുഴ രാജാവായ ദേവനാരായണനെ ആശ്രയിച്ചുപാർത്തു. അക്കാലത്താണു കല്യാണസൗഗന്ധികം എഴുതിയതെന്നുള്ള വിനു പല തെളിവുകളും ഈ കൃതിയി

ൽ കാണുന്നു. തകഴിയിൽ ശാസ്താവിനെയും, അമ്പലപ്പുഴ ശ്രീകൃഷ്ണസ്വാമിനെയും ഇതിൽ സ്തുതിച്ചിട്ടുള്ളതു നോക്കുക. അമ്പലപ്പുഴരാജ്യം മാർത്താണ്ഡവർമ്മ മഹാരാജാവു പിടിച്ചടക്കിയപ്പോൾ നമ്പ്യാർ തിരുവനന്തപുരത്തേയ്ക്കു പാർപ്പു മാറുകയും വഞ്ചിരാജാവിന്റെ ആശ്രിതനായി കുറെക്കാലം കഴിഞ്ഞുകൂടുകയും ചെയ്തു ഒടുക്കം വാർദ്ധക്യത്തോടുകൂടി ധർമ്മരാജാവിന്റെ അനുവാദപ്രകാരം അമ്പലപ്പുഴയ്ക്കു തിരിച്ചുപോന്നു അവിടെ വെച്ചു കാലധർമ്മം പ്രാപിച്ചു. അദ്ദേഹം തുളുൽപ്പാട്ടുകളായും അല്ലാതെയും ഒട്ടവളരെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്.

തുളുലിന്റെ ഉത്ഭവം. അമ്പലപ്പുഴ ക്ഷേത്രത്തിൽ കൂത്തു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു ചാക്യാരെ സ്വഹായിപ്പാൻ നമ്പ്യാർ മിഴാവുകൊടുത്ത പതിവുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം നമ്പ്യാർ ഉറക്കംതുങ്ങിപ്പോയതിനാൽ ചാക്യാർ കൂത്തുപറയുന്നകൂട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ കണക്കിലധികം ശകാർച്ചിച്ചു. ഇതിങ്കൽ കപിതനായിത്തീർന്ന നമ്പ്യാർ ചാക്യാരോടുള്ള പക വീട്ടുവാൻവേണ്ടി കരുത്തോലയും പാളയും വെച്ചു കെട്ടി പാററദിവസം മുതൽ അമ്പലത്തിൽ തുളുതുളുടിങ്ങി. ഈ പുതിയ വിനോദം ജനങ്ങളെ അത്ഭുധികം ആകർഷിച്ചു എന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. പാട്ടും, മേളവും, കൈയും, കലാശവും, വേഷവും, ഭാഷയും എല്ലാം ഒത്തുചേർന്നിരുന്നതിനാൽ ജനങ്ങൾക്കു അവരവരുടെ വാസനയ്ക്കനുരൂപമായി രസിക്കാൻ തുളുൽപ്പാട്ട് സൗകര്യം നൽകി. അന്നു മുതൽ കൂത്തിന്റെ പ്രചാരം കുറഞ്ഞുപോയതിനാൽ കണ്ണനായിത്തീർന്ന ചാക്യാരുടെ അപേക്ഷപ്രകാരം അമ്പലപ്പുഴക്ഷേത്രത്തിൽമാത്രം തുളുൽ നടത്തിക്കൂടെന്നൊരു കല്പന രാജാവിൽനിന്നും പുറപ്പെടാനിടയായി. ഇങ്ങനെ ഒരു വഴക്കിൽനിന്നു നി

ന്നും ഉത്ഭവിച്ച സാഹിത്യശാഖയാണ് തുള്ളൽപ്പാട്ട് എന്നു കണ്ണമടച്ചുവിശ്വസിക്കാൻ നമുക്കു നിവൃത്തിയില്ല. ബാല്യത്തിൽ തന്നെ നമ്പ്യാർ അസാമാന്യമായ കവിതാവാസനയുള്ള ആളായിരുന്നു. ഉറച്ചുപാണ്ഡിത്യംകൂടി അദ്ദേഹത്തിനു സിദ്ധിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതാചൈതന്യം തെളിയിക്കാൻ തെളുത്തു മട്ടിലായി. ചുറ്റുമുള്ള സംഭവങ്ങൾ കണ്ടും കേട്ടും അനുഭവിച്ചും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയം ആശയപരിപൂർണ്ണമായിരുന്നതിനാൽ ആ വക ആശയങ്ങളുടെ ബഹിഷ്കരണത്തിനു ഒരു മാറ്റം പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാനാണ് മേൽപ്പറഞ്ഞ വഴക്കുണ്ടായത് "ശീശാപഥപകാരം" എന്നു പറഞ്ഞതുപോലെ ഈ ശണ്ണ നമ്പ്യാരെ സ്വഹൃദമായ കവിതാനിർമ്മിതിയിലേയ്ക്കു പ്രേരിപ്പിക്കുകയും കേരളഭാഷ ഭാഗ്യവതിയായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

തുള്ളലിൽ നമ്പ്യാർ പുത്തനായി ഒരു രീതിയും സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല; കേരളത്തിൽ പണ്ടു നടപ്പുണ്ടായിരുന്ന പലവിധം പാട്ടുകളുടെ വൃത്തങ്ങളെ സ്വീകരിച്ച് അവിടവിടെ ചിലചില്ലറ പരിഷ്കാരങ്ങൾ വരുത്തുകയേ ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ. കിളിപ്പാട്ടുവൃത്തങ്ങളെല്ലാം തന്നെ അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഓട്ടൻ തുള്ളൽ വൃത്തം ഭാഷാപന്യകളിലെ ഗദ്യരീതിതന്നെയാണ്. ഇതുപോലെ തന്നെ ശീതങ്കനിലേയും പറയനിലേയും വൃത്തങ്ങളും മുമ്പു നടപ്പുണ്ടായിരുന്നവയാണ്, എന്നാൽ ഈപഴയ ചരക്കുകൾക്കെല്ലാം അദ്ദേഹം തന്റെ മനോധർമ്മ വിലാസത്താൽ നവമായ തേജസ്സും ഓജസ്സും നൽകിയെന്നു സമ്മതിച്ചേ തീരൂ.

നമ്പ്യാരുടെ കവിതാ രീതി. പാണ്ഡിതന്മാരെ ആഹ്ലാദിപ്പിക്കുകയെന്ന ഗൗരവാവഹമായ സാഹിത്യനയമല്ല നമ്പ്യാർ തുള്ളൽ നിർമ്മിതിയിൽ സ്വീകരിച്ചത്. ആംഗ്യംകൊണ്ടും ഭാ

വം കൊണ്ടും പാട്ടുകൊണ്ടും സാമാന്യ ജനതയെ സല്ക്കരിക്കുന്നു
 മെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ താല്പര്യം. ശ്രോതാക്കളിൽ ഭൂ
 റിപക്ഷവും യോഗ്യമായ നായന്മാരായിരുന്നതിനാൽ പാ
 ണ്ഡിപ്പേടകം അവരുടെ മുമ്പിൽ തുറന്നുവെച്ചാൽ ചരക്കുവി
 റഴിയുകയില്ലെന്നു സൂക്ഷ്മജ്ഞനായ നമ്പ്യാർ മനസ്സിലാവുകയാ
 ൽ പാമരന്മാർക്കുപോലും മനസ്സിലാക്കത്തക്കവിധത്തിൽ ലളിത
 മായ ഒരുഭാഷാ രീതിയെത്തന്നെ അദ്ദേഹം അംഗീകരിച്ചു. പൂരാ
 ണകഥകൾ കേൾക്കാൻ കേരളീയർ പണ്ടേതല്പരന്മാരാണ്. ത
 ന്നിമിത്തം ആവക കഥകളെത്തന്നെ നമ്പ്യാരും കവിതക്കു വിഷ
 യമായി സ്വീകരിച്ചു. എന്നാൽ കഥാകഥനത്തിൽ തന്മയത്വം
 വരുത്താൻ വേണ്ടി സ്വർഗ്ഗത്തെയോ നരകത്തെയോ രാജധാനി
 കളോയോ വർണ്ണിക്കുമ്പോഴെല്ലാം അമ്പലപ്പുഴ രാജ്യത്തിന്റെ
 അഥവാ കേരളരാജ്യത്തിന്റെ ചിത്രംതന്നെയാണ് അദ്ദേഹം വ
 രച്ചു കാണിച്ചത്. നായന്മാരുടെ ഭരാചാരങ്ങളേയും മറ്റുസ
 മുദായക്കാരുടെ ഭൃഷ്യങ്ങളേയും കഥയ്ക്കിടയിൽ കൂട്ടിയിണക്കി ആ
 വക നൂതനതകളെപ്പറ്റി വെറുപ്പുണ്ടാക്കി ജനങ്ങളെ നന്നാക്കു
 വാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇത് മനഃപൂർവമായ ഒരു
 സമുദായ പരിഷ്കരണയത്നമായിരുന്നു എന്നുവിചാരിക്കാൻ നി
 വൃത്തിയില്ലെങ്കിലും ജനങ്ങൾക്കു ഭരാചാരങ്ങളിൽ നിന്നും അക
 ലുന്നതിനു ഈതന്ത്രക്രമേണ സഹായമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടാവുമെ
 ന്നു പറയാവുന്നതാണ്.

പാമരന്മാരെ ഗ്രാമിപ്പിച്ചു രസിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടി നമ്പ്യാർ
 സ്വീകരിച്ച മറ്റൊരു തന്ത്രം സംഭവങ്ങളെ സുദീർഘം വിവരി
 ക്കുകയെന്നതാണ്. ഒരു സാധാരണ കവിതയെക്കുറിച്ച് പറയുന്ന
 കല്പനമ്പ്യാർ ചിലപ്പോൾ ആറു വരികൾ കൊണ്ടായിരിക്കും
 അവസാനിപ്പിക്കുന്നത് അദ്ദേഹം ഒരു മിതഭാഷിയല്ല, എത്ര
 ചൊല്ലാത്താലും തൃപ്തിപരാത്ത ഒരു സരസനാണ്, കല്യാണസൗ

ഗന്ധികളിൽ ഭീമന്റെ വൻപ്രവേശവും ഹന്തമാനമായുള്ള തൻപും മുതൽത്തൊട്ടും നീട്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നു നോക്കുക. കാട്ടിലെ വേടന്മാർ പെട്ടെന്നു നായന്മാരായി പരിണമിക്കുകയും നായന്മാരുടെ ചില കുടുംബകലഹങ്ങൾ അവരുടെ വാക്കുകളിൽ അടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നതു കാണാം ഈ തന്ത്രങ്ങൾനിമിത്തം തുള്ളൽപ്പാട്ടുകൾക്കു കേരളത്തിൽ സാർവത്രികമായ പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള കാര്യം സ്മരണീയമാകുന്നു.

തുള്ളൽ ദൃശ്യകലയും ശ്രാവ്യകലയും കൂടി യോജിച്ച ഒരു പ്രസ്ഥാനമാകയാൽ വേഷവിധാനങ്ങളും ആംഗ്യവും പോലെ തന്നെ ശബ്ദഭംഗിയും സമ്പാദിച്ചാൻ നമ്പ്യാർ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രാസപ്രയോഗത്തിൽ അദ്ദേഹത്തോടു കിടന്നിരിക്കുന്ന മലയാളകവികൾ വല്ലവരുമുണ്ടെങ്കിൽ അതു ഉണ്ണായിവായ്പർ മാത്രമാകുന്നു. ഓരോ അക്ഷരംതന്നെ ആവർത്തിച്ചു അനേകം വരികൾ എഴുതാൻ നമ്പ്യാർക്കു തരിമ്പും കൂസലില്ല. ഭീമന്റെ ഗഭാഘാതമോറു വനവൃക്ഷങ്ങൾ പതിക്കുന്നതും മൃഗങ്ങൾ ഓടുന്നതും മറ്റും വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങൾ നോക്കുക ഈ ശബ്ദഭംഗി തുള്ളലിന്റെ ആകർഷണീയതയെ വളരെ വളരെ വർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. പരിഹാസകവനത്തിൽ നമ്പ്യാരെ ജയിക്കുന്ന കവികൾ കേരളത്തിൽ അദ്വാപി ഉണ്ടായിട്ടില്ല. നമ്പൂരിമാരോടുള്ള സംസർഗ്ഗത്താൽ അദ്ദേഹം ചെറുപ്പത്തിലെ തന്നെ സമ്പാദിച്ച ഫലിതപ്രയോഗം കാലാന്തരത്തിൽ ഒരു തീക്ഷ്ണായുധമായിത്തീർന്നു. രസമില്ലാത്തവരെ ഉഗ്രവാക്യശൂലത്താൽ ഹിംസിപ്പാൻ അദ്ദേഹത്തിന്നു ഒരു മടിച്ചുമില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഫലിതങ്ങൾ പലപ്പോഴും അതിരുകടന്ന നിലയിൽ എത്തിയതായും അശ്ലീല ഭംഗമായും കാണപ്പെടുന്നു. ഇതു ഉൽകൃഷ്ടാശയങ്ങളുള്ള ഒരു കവിക്ക് യോജിച്ച ലക്ഷണമായി കരുതാൻ പ്രയാസമുണ്ടു എന്നിരുന്നാ

ലും ആരെയും ചീരിച്ചു മണ്ണുകുപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള സാമർത്ഥ്യം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഫലിതത്തിനുള്ളതല്ല നിർവിവാദമാകുന്നു

സന്ദർഭാനുസരണം കവിയുടെ രീതിയിൽ ഗാംഭീര്യം വരുത്താൻ നമ്പ്യാർക്ക് യാതൊരു വിഷമവുമില്ല. ഭീമഹന്തമൽ സംവാദത്തിന്റെ സാധാരണരൂപവും അനന്തരം സംഭവിക്കുന്ന ഹന്തമൽ സ്വരൂപപ്രശ്നത്തിന്റെ ഗാംഭീര്യവും നോക്കുക. സാഹിത്യമർമ്മജ്ഞനും ഇംഗിതജ്ഞനും ആയ ഒരു കവിക്കല്ലാതെ ഈ സാമർത്ഥ്യം കാണുന്നതല്ല. ഈ ഗുണം നമ്പ്യാരുടെ എല്ലാ കൃതികളിലും സവിശേഷം ശോഭിക്കുന്നു.

ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു ചില ലോകോക്തികൾ തട്ടിവിടുന്നതും നമ്പ്യാരുടെ ഒരു സ്വഭാവമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിത വിമർശനം പലതും പഴഞ്ചൊല്ലുകളായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്, കല്യാണ സൗഗന്ധികത്തിൽനിന്നും ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ താഴെ കാണിക്കുന്നു

1. പഞ്ചസാരപ്പൊടിയേറ്റംചെയ്തതിയാൽ
നെഞ്ചുകുത്തങ്ങു മറിയുംകുറഞ്ഞുപോം
2. പഥ്യമല്ലെങ്കിൽ പറഞ്ഞതുമില്ല ഞാൻ.
3. വീട്ടിലുണ്ടെങ്കിൽ വിരുന്നേ വാറുംകിട്ട
മുട്ടിലും കിട്ടാദോളനെന്നോർക്കണം.
4. അച്ചിക്ക ഭാസ്യപ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നവൻ
കൊച്ചിക്കു പോയങ്ങു തൊപ്പിയിട്ടിടണം.
5. നാലുപേർക്കേട്ടാൽ നിരക്കാത്തവസ്തുവി
വാലുള്ള വാനരന്മാർക്കും ചിതംവരാ
6. ക്രമൻമടിച്ചെന്നാൽ ഗോപുരംകത്തുമോ.

കല്യാണസൗഗന്ധികം കഥ. പാണ്ഡവന്മാർ പാഞ്ചാലീസമേതം കാട്ടിൽ നടക്കുമ്പോൾ ഒരു ലിഖസം അതിസുഗന്ധ

മുള്ള ഒരു പുഷ്പം കാണാൻ പാഞ്ഞാടിക്കിടവരികയും അനന്തരം കുറെപുഷ്പങ്ങൾ കൊണ്ടുവരണമെന്നു അവർ ഭീമനോടപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം ഉടൻ ഗദാധാരിയായി വടക്കു ദിക്കിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. വഴിക്കു പല കാടുകളിലും സഞ്ചരിച്ച് ഒടുക്കം ഗന്ധമാദനപർവതത്തിന്റെ താഴ്വരയിലുള്ള കദളീവനത്തിലെത്തി. അവിടെയാണു അഞ്ജനാപുത്രനും ശ്രീരാമഭൃഗുമായ ഹന്തമാന്റെ വാസം. ഉദ്ധതനായ ഭീമന്റെ വരവറിഞ്ഞ് ഹന്തമാൻ അനന്തന്റെ ബലം ഒന്നു പരീക്ഷിക്കണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. അദ്ദേഹം ഒരു വൃദ്ധവാനരന്റെ വേഷം ധരിച്ച് ജരാജിർണ്ണമായ ശരീരത്തോടുകൂടി ഭീമന്റെ വഴിയിൽചെന്നു കിടക്കുന്നു. വാനരത്താനോടു മാറിക്കിടപ്പാൻ ഭീമൻ പറഞ്ഞതു ഹന്തമാൻ വക വെച്ചില്ല. അതിനാൽ ഹന്തമാന്റെ വാൽ നീക്കിമാറുന്നതിനായി ഭീമൻ തന്റെ ഗഭയെ അലക്ഷ്യമായി ഉപയോഗിച്ചു. എന്നാൽ വാൽ ലേശംപോലും ഇളകാത്തതുകണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം പരിഭ്രമിച്ചുപോയി. ഉടനെ ഭീമൻ ആ വൃദ്ധവാനരനെ ശകാരിച്ചു ഭവനപയുധത്തിനായി ക്ഷണിച്ചു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം സ്വന്തരൂപം കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും ഭീമൻ ജ്യേഷ്ഠനെ നമസ്കരിച്ചു അനുഗ്രഹംവാങ്ങി പുഷ്പാഹരണത്തിനായി ഹന്തമാന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം അളകാപുരിയിലേയ്ക്കു പോകുകയും ചെയ്തു. കുമ്പേരന്റെ ഉദ്യാനസരസ്സിൽ നിൽക്കുന്നു കൽഹാരപുഷ്പങ്ങൾ പറിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ഭീമനു പലരോടും യുദ്ധംചെയ്യേണ്ടിവന്നു അതിലെല്ലാം വിജയംനേടി അദ്ദേഹം ധാരാളം പുഷ്പങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നുപാഞ്ഞാലിയ്ക്കുകൊടുത്തു അവളെ സന്തോഷിപ്പിച്ചു.

കഥാപാത്രങ്ങൾ. ഭീമന്റെ അഹങ്കാരശമനമാണ് ഈ കഥയിൽ അന്തർവിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രധാന തത്വം. ആലോചനകൂടാതെ അഹങ്കാരത്തോടുകൂടി ഏതു കാര്യത്തിലും ചെന്നു ചാടുന്ന

പർക്കു നല്ല തട്ടുകിട്ടുമ്പോൾ മയ്യാപെറിക്കുമെന്നു നമുക്കു ഇതിൽ നാനും മനസ്സിലാക്കണം. “പെണ്ണിന്റെ ചൊൽകേട്ടു ചാടിപ്പുറപ്പെട്ട പൊണ്ണൻ മഹാഭോഷനയ്യോ മഹാജളൻ” എന്നു പാഞ്ചാലി ഭീമനെപ്പറ്റി ആദ്യമെ പറയുന്നതു ഭീമന്റെ സാക്ഷാൽ സ്വഭാവത്തിന്റെ ഒരു ശം തന്നെയാകുന്നു.

“സുപരാഹങ്കാര ഗംഭീരപുരുഷൻ” എന്നു കവി ഭീമനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിന്റെ മറ്റൊരു വശം സ്പഷ്ടമാകുന്നു. ഹനുമാന്റെ വിനയവും ആത്മബലബോധവും, നയോപായവും ശ്രീരാമഭക്തിയും ഈ കഥയിൽ മനോഹരമായി പ്രതിബിംബിക്കുന്നുണ്ട്. പാഞ്ചാലി സാധാരണ സ്ത്രീകളെപ്പോലെ ഭർത്താവിനെ അഭീഷ്ടദാനത്തിനു പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ഒട്ടക്കൂതനിക്കു കുറ്റം വരെതന്നെ വിചാരിച്ചു സൂത്രത്തിൽ ഒഴിഞ്ഞുമാറാൻ നോക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ ഭീമൻ സഗർവ്വം പത്തിയെ പ്രീണിപ്പിക്കുവാൻ സന്നദ്ധനാകുന്നു. ഇതുതന്നെയാണു പാഞ്ചാലിയുടെ ലക്ഷ്യം. ഭീമൻ അവളെ വാസല്യപൂർവ്വം ഭരണിച്ചിട്ടു യാത്രയാകുമ്പോൾ അവൾ നിശ്ചയമായും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വങ്ക ഓത്തു ഗ്രദ്ധമായി വിചാരിച്ചിരിക്കണം.

ഉപസംഹാരം: കല്യാണ സൗഗന്ധികം നമ്പ്യാരുടെ ആദ്യത്തെ തുളുൽപ്പാദനം പഠയപ്പെടുന്നു. ഇതു ഒരു മനോഹര കൃതിയാണെന്നുള്ളതിൽ രണ്ടു പക്ഷമുണ്ടാകാനിടയില്ല. കവിയുടെ അകൃത്രിമമായ വാസനാ വിശേഷവും അന്യാഭൂതമായ ഭാവനാശക്തിയും നസ്യനമായ പദപ്രവാഹവും സരസമാവണ്ണം സമ്മേളിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രസ്തുത കൃതിയുടെ പഠനം സാഹിത്യകുതുകികളായ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് സർവ്വഥാ അനുഗ്രഹപ്രദമാണെന്നുതന്നെ ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

കല്യാണസൗഹൃദം

ശീതകന്തുളൽ.

ഹരിഃ ശ്രീഗണപതയനമഃ

അവിഷ്ണുമസ്തു.

കലഗിരിസമനായകലതാനന്തലവന്റെ
കലമെല്ലാമൊരുപാടെ കൊലചെയ്തോരുമാകാത്ത
കലുങ്ങാതെകുരിവേഷംകലന്നാശുവിരവോടെ
മലമകൾപിടിയായിമലമുട്ടിൽകളിക്കുമ്പോൾ
മലർബാണംതറച്ചാശുമലതന്റെതടംതന്നിൽ
മലനാരിയെഴുന്നള്ളി പലനേരംരമിക്കുമ്പോൾ
ഉലകിന്റെ ശ്രഭകർമ്മഫലമാശുവരുത്തുവാൻ
അലസാതേപിറന്നാശുബാലനായിട്ടിരിക്കുന്ന
പരദൈവം ഗണനാഥൻ കലപിയോടിയന്റെ
കല്യാണത്തെക്കളഞ്ഞാശു പലനേരംതുണയ്ക്കണം
കലയേഹംനമസ്കാരം കലയേഹംനമസ്കാരം
കളവാണിസരസ്വതീതെളിവോടെമനക്കാമ്പിൽ
വിളയാടിക്കളിക്കേണംകളങ്കങ്ങളുകററണം
കളികൾക്കുള്ളൊരുവിഷ്ണു കളഞ്ഞെന്നതുണയ്ക്കണം
ഹരിഹരശിവനയുൻതിരുവടിയടിയന്റെ
മനതാരിൽപരിഭവമകലുവാൻതുണയ്ക്കണം.

വാനോർനദീപുരോവാണരുളീടുന്ന
ദീനാനുകമ്പിയാംകൃഷ്ണൻതിരുവടി
ദീനംകളഞ്ഞെന്നരക്ഷിച്ചുകൊള്ളണ
മാനന്ദമുള്ളിൽവളരെവളർത്തണം.

ചെമ്പകനാട്ടിന്നലങ്കാരഭൂതനാം
 തമ്പുരാൻ ദേവനാശായണസ്വാമിയും
 കമ്പംകളഞ്ഞെന്നരക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം
 കമ്പിടുന്നേന്നിന്നിൻപദാംഭോരുഹം
 നന്ദികാരണ്യമാം മന്ദിരേവാഴുന്ന
 മന്ദാരദാരവാംബാലരവിയുടെ
 നന്ദിവരത്തുണ കണ്ടുകരിക്കാവി
 ലിന്ദുപൃഥ്വിധേവനേദേഗവതീ!
 മന്ദമന്ദേതരംമന്ദതതീത്തുടൻ
 വന്നീസ്സഭതന്നിലൊന്നുവിലസണം
 കിള്ളിക്കുറിശ്ശിയെന്നുള്ളപുരംതന്നി
 ലുഷ്പരദൈവമുള്ളത്തിൽവന്നുടൻ
 കള്ളങ്ങളാകവേതള്ളിപ്പറംനീക്കി
 വെള്ളത്തിരപോലെതള്ളിപ്പറക്കുന്ന
 വള്ളീസംസ്ഥതിവള്ളിദീർഘങ്ങളും
 പുള്ളിവിസഗ്ഗമെന്നുള്ളവകകൾക്കൊ
 രെള്ളോളമിങ്ങൊരുകളുംവരാതെക
 ണ്ടുള്ളിൽസദാതിരുവുള്ളംഭവിക്കണം
 തുള്ളൽക്കളങ്ങളിൽപള്ളികൊള്ളേണമെ
 ഭാഷയായിട്ടചമയ്ക്കുന്നവാക്കുകൾ
 ഭാഷമകനുവരത്തുവാൻദുർഘടം
 ശേഷമുള്ളൊളകൾ കേട്ടുനമ്മെക്കൊണ്ടു
 ഭൂഷണംകെട്ടിച്ചമയ്ക്കാനടുക്കയാൽ
 ഭാഷനായുള്ളൊരെന്നിക്കുകനക്കവേ
 ഭൂഷണമെന്നമനസ്സിലറയ്ക്കുന്നു
 ഏറെത്തുടങ്ങിയാലൊന്നുംഫലംവരാ
 വാരില്ലവാക്കിനിന്നെല്ലാവരുമിനി
 ക്രമമുള്ളവർക്കുമുചിച്ചിൽതുടങ്ങുമി
 പ്പോരതപമേറെപ്പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയാൽ

ആദരാലങ്കരികൾക്കോരിവിളമ്പിയാൽ
 സ്വാഭാവികമായൊരുവരുമിന്നിനിഷ്ഠയം
 പഞ്ചസാരപ്പൊടിതേരം ചെലുത്തിയാൽ
 നെഞ്ചകത്തങ്ങു ചിയുംകുറഞ്ഞുപോം
 ചൊല്ലുന്നകേൾക്കുമിപ്പാവന്നു ചിട്ട
 പല്ലതൊട്ടെണ്ണുവാനിപ്പതുടങ്ങാലാ
 നെല്ലും പണങ്ങളുമുണ്ടെന്നു ചിട്ട
 കല്ലിലും പല്ലിലും തുകിത്തുടങ്ങാലാ
 നല്ലോരുബലിമാന്മാരിക്കുമാസാര
 മെല്ലാമറിഞ്ഞുനിറഞ്ഞുസഭനനി
 ലല്ലാസമോടെച്ചയോഗിച്ചുകാണുകിൽ
 കല്യാണമല്ലോകവികൾക്കു സന്തതം
 അംഭോജനമുത്തിലുമിയിതിൽപൊരു
 ഉൻപതുപത്തുരണ്ടിൽപെരുക്കിട്ടു
 പഞ്ചാക്ഷരം തടിശാഖാലതാപുഷ്പ
 സഞ്ചയം തന്നിൽ മറഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന
 സന്താനവേദപ്പൊരുളുകൾവെച്ചിട്ടു
 താമരസാക്ഷന്റെ മെത്തേടെരാഴ്ത്തു
 താങ്ങിക്കിടക്കുന്നവനെ ചുമക്കുന്ന
 വൻപന്റെ കൊമ്പന്റെ കൊമ്പൊന്നൊടിച്ചൊൻപ
 ജ്യേഷ്ഠനെപ്പേടി ചൂനാട്ടിനുപോയൊൻപ
 ചാട്ടിന്റെ കൂട്ടിന്റെ കോട്ടം തിരിപ്പിവ
 നുണ്ണിക്കഴുത്തുരുത്തോരുപുരുഷനെ
 നുള്ളതെളിവോടുവന്നു തുണയ്ക്കണം.

കല്യാണശീലനാം കാർമുകിൽ വണ്ണനെ
 കല്യാണമഭാവേനവന്ദിച്ചുകൊണ്ടുത്താൻ
 കല്യാണസൗഗന്ധികാഖ്യംകഥാഭാഗ
 മല്ലാസകാരണംഭാരതസത്തമം

ചെല്ലേരമീക്കമാലേശം ചുരുക്കിത്താൻ
 ചൊൽവാൻ തുടങ്ങുന്നു ഭേദിക്കാനുഗ്രഹാൽ
 കൽഹാരപുഷ്പം ഹരിച്ചോർഭീമന്റെ
 കല്യാണവിക്രമം വണ്ണിച്ചു ചൊല്ലുവാൻ
 തെല്ലം മതിയാകയില്ലത്തൊന്നെങ്കിലും
 വല്ലതു കിഞ്ചിതകഥിക്കെ നതേവത്ര
 നല്ല ചിദാമാർപറഞ്ഞു ഫലിപ്പിച്ചു
 നല്ലൊരു കീർത്തിലഭിച്ചു കഥാമൃതം
 കില്ലുകടാതെ കഥിപ്പാൻ തുടന്നുവൻ
 നല്ലഭോഷച്ചാരതിനില്ല സംശയം
 എന്നു പറഞ്ഞു പരിഹസിക്കുന്നവ
 രൊന്നു ബോധിക്കണമിന്നു മാലോകരേ!
 മുന്നംഭഗീരഥൻ പാരം പണിപ്പെട്ടു
 മന്ദാകിനീജലം കൊണ്ടുവന്നാദരാൽ
 മന്നിടംതന്നിൽ പരത്തി മഹാരഥൻ
 തന്നുടെ മുമ്പിൽ മരിച്ചു പിതൃക്കളെ
 ഒന്നൊഴിയാതെ വൻതപ്പിച്ചു തർപിച്ചു
 ധന്യരേ സപർഗ്ഗത്തിലാക്കി പോലും ഗുപൻ
 അജ്ഞലംതന്നിൽ മറയ്ക്കൂ മഹാജനം
 മജ്ജനം ചെയ്യുന്നതർപണം ചെയ്യുന്ന
 ഗജ്ജനം ചെയ്യുന്ന പോലെ മഹീതലേ
 ഭജ്ജനം നമ്മെ പരിഹസിച്ചെങ്കിലും
 അജ്ജനം ഗ്രേഭവൻതന്റെ പരാക്രമം
 വജ്ജിച്ചു മറെറാനുവർണിക്കയില്ലത്താൻ
 ഏകിലോപണ്ടു യിഷ്ടിരൻഭീമനും
 മങ്കമാർമൗലിയാം പാഞ്ചാലപുത്രിയും
 മാദ്രീസുതന്മാരിരുവരുമുണ്ണ
 മദ്രിവനാനേതനടക്കും ഭരാനതരേ
 ഗന്ധവാഹത്താൽ സമാഹൃതമായസൗ

ഗന്ധികംകണ്ടുടൻകൈതുകാൽപാർഷ്വതി
 ഗന്ധവാഹാത്മജൻതന്നോടുചൊല്ലിനാൾ
 ഗന്ധപിപ്രൈശരസമദസഞ്ചാരിണി
 കണ്ടാലുമാശ്ചയ്യപുഷ്പമെൻവല്ലഭാ
 കണ്ടാൽമനോഹരംകാഞ്ചനാഭംശുഭം
 പണ്ടുതാനീവണ്ണമുള്ളാരുവസ്തുവെ
 കണ്ടുറിയുന്നീലകാന്താധരിക്കേടോ
 തണ്ടാർമധുരസംതെണ്ടിപ്പറക്കുന്ന
 വണ്ടകളെല്ലാംമുരണ്ടുകതുഹലം
 പൂണ്ടുവനങ്ങളിൽപണ്ടുള്ളപുഷ്പപാദം
 കൊണ്ടുള്ളനഭവംതെണ്ടുന്നതല്ലെന്നു
 കണ്ടുടൻവൃന്ദവുംകൊണ്ടുപുറപ്പെട്ടു
 മണ്ടിവീരുന്നതുംകണ്ടിലയോഭവാൻ
 കണ്ടിവാർകേശിമാർക്കണ്ടാംദരാഗ്രഹം
 കൊണ്ടല്ലത്താനിതുകൊണ്ടുപറയുന്നു
 രണ്ടുഭാവംനിനക്കണ്ടാകവേണ്ടേടോ
 രണ്ടുനാലെങ്കിലുംകൊണ്ടുവന്നീടണം
 ഉണ്ടുകനിവെങ്കിൽവേണ്ടുവോളംമതി
 കണ്ടിതംക്രൂരമെമണ്ടിശ്ശമിച്ചിതു
 കൊണ്ടുവരാനിനക്കണ്ടുപരാക്രമം
 കണ്ടശൈലങ്ങളുംകണ്ടവൃക്ഷങ്ങളും
 കണ്ടകശ്രുതവുംകണ്ടാലതുഗഭ
 കൊണ്ടുതകത്തുതിമിത്തുഗമിച്ചതിൽ
 വേണ്ടുംബലംനിനക്കണ്ടെന്നുനിർണ്ണയം
 പണ്ടേടോനികരംകൊണ്ടുഹിഡിംബന്റെ
 കണ്ഠംപിടിച്ചാശുകണ്ടിച്ചെറിഞ്ഞതും
 ശുണ്ഠിപ്പുവന്നോരുക്രമീരനെബ്ഭവാൻ
 മണ്ടിച്ചുവെന്നല്ലണ്ടായ്പിളർന്നതും
 കണ്ഠപമേന്യേബകനേവധിച്ചതും

കണ്ടുകേട്ടുള്ളിലുറപ്പുണ്ടെന്നിങ്ങോ!
 ഉത്തരാശാമുഖംതന്നിൽനിന്നത്രയും
 ഉത്തമമായോരുസൗരഭ്യമിങ്ങനെ
 സ്വപരംവന്നതുസൂക്ഷിച്ചുറികകേൾ
 സ്വപചാനല്ലോസമീരസുനോ! ഭവാനും.
 ഇത്തരംപൂർണ്ണപങ്ങളെങ്ങാനുമുണ്ടെന്നു
 ചിത്തരംഗത്തിലിനിക്കുണ്ടനിശ്ചയം
 തത്രചെന്നാശുഹരിക്കഭവാനെങ്കി
 ലത്രനിന്നാശുഗമിച്ചാലുമാരോൽ
 ഏതായുംമോഹംനമുക്കുണ്ടിതിന്നുനീ
 പാത്രമെന്നുള്ളതും സന്ദേഹമില്ലേടോ!
 പെണ്ണിന്റെറൊഴാൽകേട്ടു മാടിപുറപ്പെട്ട
 പൊണ്ണൻമഹാഭോഷനയ്യോ! മഹാജ്ഞൻ
 ഖണ്ഡിച്ഛരപ്പാൻവശതയില്ലായ്കയാൽ
 ഖണ്ഡിക്കുമാറായിവന്നുവൃഥാഫലം
 ഇത്യാദിനമ്മെടുപ്പിക്കും മഹാലോക
 രത്യാഗ്രഹംമൂലമെന്നുശങ്കിച്ചുനീ
 ചിത്തേവിഷാദിച്ചുനില്ക്കേണ്ടവല്ലഭോ!
 പശ്യമില്ലെങ്കിൽപറഞ്ഞതുമില്ലത്താൻ ;
 ധർമ്മാഭവീവാസിയാകുന്നരാഘവൻ
 തന്മാനിനീവാക്കുകേട്ടുമോഹിക്കയൊൽ
 പൊന്നാനിനെപ്പിടിപ്പാനായ് പുറപ്പെട്ടു
 തന്മായകൊണ്ടുഴന്നോടിവാഴുംവിധേന
 വൈഭവമിയെക്കുട്ടുകൊണ്ടുപോയിടിനാൻ
 വൈഭവശികവ്യാജസന്യാസി രാവണൻ
 വാമാക്ഷിവാക്യംപ്രമാണിക്കുകാരണം
 രാമാദികൾക്കുമബലംപിണഞ്ഞുപോൽ
 എന്നതുകൊണ്ടുപറഞ്ഞിതു വല്ലഭോ!
 എന്നുടൈച്ചാൽകേട്ടബലം ഭവിക്കൊലാ

തന്നുടെബുദ്ധാവിചാരിച്ചു ചതു
നന്നെങ്കിലിങ്ങനെ വേണമെന്നാഗ്രഹം.

ദൂപദനനിനിതന്റെ വചനമിങ്ങനെ കേട്ടു
ഗുപതിമാരുതിഭീമൻ ചിരിച്ചുകൊണ്ടുരപയ്യ
ചപലസ്രീകളെപ്പോലെ കമിക്കുന്നെന്തൊടൊബാലേ
സഫലം നിന്നുടൊകാതും സപദി സംഭവിച്ചീടും
ശുകവാണിമണേനിന്റെ റഹിതമെന്തെങ്കിലും ചെയ്യാൻ
സുകരം മാരുതിക്കിന്നു ധരിക്കുന്നീമഹാഭാഗേ!
ധരണീസ്ഥഗ്ഗുപാതാളപ്രദേശങ്ങൾ മുഴുവൻ ഞാൻ
തിരഞ്ഞുകാഞ്ചനപുഷ്പം വിരഞ്ഞുകൊണ്ടുപോരുമ്പോൾ
സുരന്മാർ ഭാനവന്മാരും നരന്മാർ പന്നഗന്മാരും
ചരന്മാർ ചാരണന്മാരും പരന്മാർ പാത്ഥിവന്മാരും
കുടുംഭം കോപമോടെന്നെത്തട്ടും നേരമേപാഞ്ഞ
ങ്ങട്ടും ഞാൻ ഗഭകുതിലെട്ടും സംഗമനല്ല
മിടും വീര്യശൗര്യങ്ങൾ നടിക്കും കശ്ശലന്മാർക്കി
ട്ടടിക്കും കൈകളും കാലമൊടിക്കും ദേഹമെപ്പേരും
പൊടിക്കും ഭ്രമിയിലുള്ള പൊടിക്കും പാത്രമാക്കും ഞാൻ
ഇടിക്കും മുഷ്ടികൾ കൊണ്ടു പിടിക്കും മർദ്ദനം ചെയ്യും
മടിക്കും താഡനം ചെയ്യും മുടിക്കും വൈരിവൃന്ദത്തെ
കടിക്കും പാമ്പിനെപ്പോലെ കടക്കും മന്ദിരം തന്നിൽ
കിടക്കും വിത്തവും വാരിക്കൊടുക്കാ വിത്തവുമെല്ലാം
അടക്കും സ്ഥാനമാനങ്ങളടക്കുമെന്നിയേ വിശ്വ
മടക്കും ഭീമസേനൻ ഞാൻ നടക്കുമിങ്ങനെ ചെറു
മടക്കും മാരുതിക്കില്ല മടവാർമെഴുലികേബാലേ!
വട്ടക്കുളിക്കിനെ നോക്കി നടക്കും പവ്തമാശു
കടക്കും നമ്മുടെ മാഗ്ഗും മുടക്കും വൈരികളെല്ലാം
കടക്കും കാലഗോഹത്തിൽ കിടക്കും കുളിപാകത്തിൽ
പൊടിക്കെന്നാശുനിൻകാതും ലഭിച്ചുപോരുവൻ ഭീമൻ.

ഇത്ഥം പരഞ്ഞു ഗഭയുഃവാഹിച്ചുകൊ
 ണ്ടതമാനവും ചൈത്യഗന്ധവാഹാത്മജൻ
 ഉത്തരാശാമുഖം നോക്കിപ്പറപ്പെട്ട
 സതപരാഹംകാരഗഭീപൃത്വുഷൻ
 അഗ്രഭാഗേ ശേഷപന്തിനാരക്കവേ
 അഗ്രഹാരംകണ്ടു കൈയതു കാപൂണ്ടുടൻ
 നിഗ്രഹാനഗ്രഹധിക്രമപ്രയത്നരാം
 വിപ്രലോകാഗ്രേ സംസ്ഥാരെ പന്ദിച്ചു
 വിഗ്രഹശക്തനാം വീരൻ വുകോദരൻ
 വ്യഗ്രതാഹീനം നടന്നു തുടങ്ങിനാൻ.
 ഉഗ്രമാംകാനനം തന്നിലകമ്പുക്ക
 ദുർഗ്രഹകൂരധീരാകാരപൃത്വുഷൻ
 നക്ഷത്രമാഗ്നിലെത്തിക്കിളന്നൊരു
 വൃക്ഷങ്ങൾ കണ്ടുടൻ വിസ്മയിച്ചീടിനാൻ
 ലക്ഷകോട്ടർബുദം ധൃളീപരാലും
 ലക്ഷീകരിക്കയില്ലെണ്ണിത്തുടങ്ങിയാൽ
 താലംതമാലവും നകതമാലങ്ങളും
 സാലംരസാലവും ഹിന്താലജാലവും
 അജ്ജനകേസരം നീലം പലാശവും
 സജ്ജരം ചജ്ജരകാരസ്തരങ്ങളും
 മുതം പനസവും ചെമ്പികാ ചെമ്പകം
 മാതൃളംഗങ്ങളും മാകന്ദവൃന്ദവും
 പുനാഗനാഗപ്രിയാളദ്രുമങ്ങളും
 പിന്നെ ബുക്കളങ്ങൾ പൂപ്പാതിരികളും
 അശപത്മജാലംകപിത്ഥദ്രുമങ്ങളും
 ശശപത്തണലുള്ള പേരാൽ സമൃദ്ധവും
 ഈട്ടിയും തേക്കും തിലകദ്രുമങ്ങളും
 ചോട്ടിൽ പതിക്കും മുഴലിവൃക്ഷങ്ങളും
 അത്തിയുമിത്തിയും പിന്നെ പൂരത്തിയും

പുത്തലഞ്ഞീകൃതമാലജാലങ്ങളും
 മന്ദാരകന്ദകരണ്ഡചണ്ഡങ്ങളും
 കന്ദേരഹങ്ങളും കാട്ടുപുഷ്പങ്ങളും
 തിന്ത്രിണിവൃക്ഷങ്ങൾ വംശദൃമങ്ങളും
 ലന്തവൃക്ഷങ്ങളും ജംബുകഭംബവും
 ജംബീരവൃക്ഷവംശീശ്വാഭമങ്ങളും
 തുംബീലതകളും തംബലിശ്ശുഭവും
 ഗുഞ്ജാനികളും മല്ലികാവല്ലിയും
 മുഞ്ഞപല്ലികളും മാലതീജാലവും
 ഇപ്രകാരം പുഷ്പപല്ലിത്രങ്ങളാൽ
 തൽപ്രദേശം മഹാഘോരം വനാന്തരം
 ക്ഷിപ്രം പ്രവേശിച്ച ഭീമസേനൻ മദാ
 തൽപ്രദേശം കണ്ടു സന്തുഷ്ടമാനസൻ
 ഏകദിഗന്തങ്ങൾ പൊട്ടുമാറു ചുത്തി
 ലട്ടമാസോതഭവം പൊട്ടിച്ചിരിച്ചെയും
 പെട്ടെന്നുമാനത്തുമട്ടു മരാമര
 ശ്രോത്രങ്ങളിൽ ഗദാഘ്രതനം ചെയ്തയും
 ചട്ടറവൃക്ഷങ്ങൾ പൊട്ടിത്തകന്നിട്ടു
 മുട്ടിച്ചു തിക്കുന്ന കോലാഹലങ്ങളും
 ടെല്ലതങ്ങളിൽ കെട്ടിദൃമശ്രോണി
 കെട്ടിപ്പിണഞ്ഞാശു പൊട്ടുന്ന ഘോഷങ്ങൾ
 കേട്ടുപാരംഭേയപ്പെട്ടു മൃഗങ്ങളും
 തെറൊന്നുമണ്ടി ഗ്രമീകം പ്രകാരവും
 പെട്ടെന്നൊരുമരം പൊട്ടിപ്പിളന്നാശു
 മരൊരുമുഷ്പതിക്കുന്ന നേരത്തു
 മററതും ഖണ്ഡിച്ചു മററതിന്മേൽ വീണു
 മററതും മററതും മററതും ഭസ്മമായ്
 മററാമരങ്ങളിൽ ചുറ്റുന്നവളളികൾ
 ചുറ്റും ഗദാഘ്രതമേറുടൻ മൂലങ്ങൾ
 അറുമരങ്ങളിൽ ചുറ്റും വെടിഞ്ഞാശു

ചുറ്റുംതകന്നാശുമാറുംപതിക്കയും
 ഈരറ്റപ്പലികളും സിംഹഗജങ്ങളും
 ചേറ്റിൽകിടക്കുന്നപന്നിത്തടിയനും
 ഏറ്റുപുറപ്പെട്ടുപാഞ്ഞുടക്കുംവിധയ
 കാരറിൻമകൻഗദാചക്രംതിരിക്കുന്ന
 കാരമാത്രംമെയിലേറ്റോരുനേരത്തു
 പാറകൾപോലെ പലായനം ചെയ്തയും
 അത്യുന്നതംഗന്ധമാദനപർവതം
 അത്യന്തവിസ്താരമത്യുത്ഭതംപരം
 ഉത്തംഗശൃംഗങ്ങൾനക്ഷത്രമാഗ്നി
 ലെത്തുന്നതൊട്ടല്ലപത്തുന്തായിരം
 കത്തുന്നതീക്കനൽജപാലാകലാപത്തി
 നൊത്തുള്ളരണ പ്രകാശങ്ങളുണിനെ
 കത്തിയൊഴുകുന്നപുഞ്ചോലവാരിയിൽ
 തത്തിക്കളിക്കുന്നമത്സ്യനകുളവും
 പാതാളരസ്യത്തിനൊക്കുംഗുഹകളിൽ
 ചേതസിമോദാൽകളിച്ചുവസിക്കുന്ന
 വേതാളിപാളിയും കാളിയുംകൂളിയും,
 മൃതേളിപുതനാജാലങ്ങളുംകപമിൽ
 പ്രേതാശരബ്രഹ്മയക്ഷഗണങ്ങളും
 ഏതാനുമല്ലൊരുലക്ഷവും കോടിയും
 വാതവേഗങ്ങളാമാനംകലകളും
 മാതംഗയുഗ്മവുംസിംഹഗണങ്ങളും
 വള്ളിപ്പലികൾവരിയൻ പുലികളും
 പുളിപ്പലികൾ കരിമ്പുലീക്കുട്ടവും
 വള്ളിക്കുടിലകത്തുള്ളിൽകടന്നങ്ങ
 തുള്ളിക്കളിക്കുന്നപുളിമാൻപേടയ്ക്കു
 കൊള്ളിക്കുമാറുള്ള ബാണംപ്രയോഗിച്ചു
 കൊല്ലുന്നകാട്ടാളജാതിയെക്കാണുകയാൽ

ഉള്ളിൽ ഭയം കൊണ്ടു മണ്ടും മൃഗങ്ങളെ
 തായത്തിലെത്തിപ്പിടിച്ചുകടക്കുന്നു
 വായിലാക്കിക്കൊണ്ടു പാഞ്ഞു പോകുംകൂടും
 വായുപുലികളും ചെന്നു വലകളിൽ
 ചാടിക്കിടന്നുഴന്നീടുന്ന നേരത്തു
 പാടേ മുടിപ്പാനൊരുമ്പെട്ടു ചൂടൻ
 ഓടിവന്നീടുന്ന ചേടൻ കണകൊണ്ടു
 പാടനം ചെയ്തു വധിക്കും പ്രകാരവും
 പേടി ചൊളിക്കുന്ന ചെമ്പുലിത്തട്ടങ്ങ
 ലോടെ കലമ്പുവാനായ്ക്കുന്നടുത്തിടും
 എട്ടടിമാനിനെ പെട്ടെന്നു കണത്തി
 ലിട്ടുകളിപ്പിച്ചുകാട്ടാളരാജന്റെ
 ചട്ടറവിക്രമം കൊണ്ടു പുകഴ്ത്തുന്ന
 കാട്ടാളരാജനും കൂട്ടരുമൊക്കെയെ
 വേട്ടയ്ക്കുകോപ്പുകൾ കൂട്ടിപ്പറപ്പെട്ടു
 കാട്ടിലുരുന്നതും കണ്ടുവുകോദരൻ
 ചെമ്പിച്ചതാടിയും മീശയും കേശവും
 വമ്പിച്ചകൈകളിൽ വില്പും ശരങ്ങളും
 ചെമ്പരത്തീപ്പുകണക്കു നേത്രങ്ങളും
 മമ്പിളിപോലെ വളഞ്ഞുള്ള പല്ലുകൾ
 അഞ്ചനപർവതം പോലെ ശരീരവും
 ഗുഞ്ജാപലം കൊണ്ടുകോത്തുള്ള മാലകൾ
 കഞ്ജരന്മാരുടെ കംഭതടങ്ങളെ
 ഭഞ്ജനം ചെയ്തങ്ങതിൽ പെട്ടമുത്തുകൾ
 അഞ്ചുസാകത്തിത്തുള്ള ചൂകോർത്തങ്ങനെ
 സഞ്ചാതമായുള്ള മാലാകലാപവും
 മഞ്ഞക്കുരികളും മായൂരപിണ്ഡരവും
 മഞ്ചാടിമാലയും മാറിപ്പലതരം
 ഉച്ചത്തിലുള്ളൊരു കണ്ഠനാദങ്ങളും

മെച്ചത്തിലുള്ളതായിട്ടുഭാവങ്ങളും
 കുച്ചുകെട്ടിച്ചിലതൊങ്ങലുംവാലുമി
 ടൃത്യന്തഘോഷമാംവേഷംഭയങ്കരം
 കണ്ഠേതരംനല്ലനായാട്ടനായ്ക്കുടെ
 കണ്ഠേഘണഘണസംഘോഷശൃംഖല
 കൊണ്ടു മുറുക്കിപ്പിടിച്ചുപിൻഭാഗത്തു
 മണ്ടിച്ചുകൊണ്ടുനടക്കുന്നിതുചിലർ
 ബലോക്തയ്ക്കു നവമ്പനംനല്ലക
 റുവൻവെളുപ്പനും മുണ്ടുസംനീളനും
 ചാത്തനുംകുഞ്ഞനും പാണ്ടൻവറണ്ടനും
 ചാടിമുക്കത്തുകടിക്കുന്നവെള്ളവും
 കക്കടത്തെപ്പിടിച്ചീടുന്നകള്ളനും
 ഓഷ്ഠരുംമുഷ്ഠരനാമുറിവാലനും
 കൈത്തെട്ടിച്ചുടൻബബുഭയോഘനോരു
 ശബ്ദമക്കാടകത്തൊക്കെപ്പരന്നുതേ
 വാട്ടംവെടിഞ്ഞുനായാട്ടിനാടുകുന്ന
 കാട്ടാളർതമ്മിൽവിളിച്ചുപറകയും
 കാട്ടിന്റെച്ചാടിയത്തോട്ടുടൊടിവാ
 കൂട്ടുവില്ലമ്പുകൾനോക്കൊപന്നിയെ
 ഹാഹാഹാ ഞാനെയ്യപന്നിയെന്നും ചിലർ
 പുപുപു!നീയല്ലഞാനെയ്യതാണെന്നും
 ഹാഹാഹാ'ഹുഹുഹു!എന്നുടൻതങ്ങളിൽ
 ഭീമമായോരുകലശലെന്നുവേണ്ടു
 ഭീമൻവലിയഗഭയുമെടുത്തുടൻ
 ഭീമപരാക്രമികാനനാനേതുമോ,
 പന്നിത്തടിയനെൻകൺമുമ്പിൽവന്നെങ്കി
 ലന്നേരമെൻറമിട്ടുകൊണ്ടാമെടോ
 ഒന്നിച്ചൊരൻപതുപന്നിത്തടിയരെ
 ക്കൊന്നീടുവാൻമടിയില്ലാനമുക്കൊടൊ!

വേട്ടയ്ക്കു നല്ലമിടക്കുള്ള നമ്മുടെ
 ജ്യേഷ്ഠന്റെ വക്കാണമിക്കാലമുർദ്ധമായ്
 കേട്ടിലയോനിങ്ങളിനെന്റെ ചങ്ങാതി
 കെട്ടിയ പെണ്ണിനെച്ചെന്നു വൻതൊട്ടുപോൽ
 കൂട്ടത്തിലുള്ളവർ കൂടിനിരൂപിച്ചു
 ജ്യേഷ്ഠനെത്തല്ലിപ്പറത്തിറക്കിടിനാർ
 ചാട്ടം പിഴച്ചു കരങ്ങിനെപ്പോലവൻ
 കൂട്ടം പിരിഞ്ഞെങ്ങു പോയെന്നറിഞ്ഞീല
 ഏതെങ്കിലും കാട്ടുജന്തുക്കളെക്കൊന്നു
 തന്തയ്ക്കു തിന്മാൻ കൊടുക്കുന്ന നമ്മുടെ
 കന്തം മുറിഞ്ഞു പോയെന്നതു കാരണ
 മെന്തിനിവേണ്ടെന്നറിഞ്ഞീലിനങ്ങൾ!
 മാനിനെക്കൊല്ലുവാൻ പോലുമൊരായുധം
 ഞാനിനി കണ്ടിലകള മല്ലേതു മേ
 മാനിച്ചു നിങ്ങൾ വേട്ടയ്ക്കു പോകുന്നതും
 ഞാനിങ്ങനെ കണ്ടിരിക്കുമായിതു
 കൈകളും വീശിപ്പറപ്പെടുനെന്നുതാൻ?
 അയ്യോ ചുമടെടുപ്പാനല്ല പോകുന്നു
 മെയ്യോടു നേരിട്ടടുക്കുന്നവൻ പുലി
 കയ്യോങ്ങിയാലങ്ങു മാറുമോ വേടരേ?
 നോക്കെടാവേടരേ! നീയുമെന്തിങ്ങനെ
 തോക്കെടാതെ പുറപ്പെട്ടു നായാട്ടിനു
 രോഷം പണയത്തിലാക്കിയാനമ്മാവ
 നോക്കുവെന്താളീവകക്കാർക്കുമില്ലായുധം;
 കള്ളും കറുപ്പും കൊതിച്ചു വൻതൻകയ്യി
 ലുള്ളതെല്ലാം വകയാക്കി പതുക്കുവേ
 ഭുള്ള പറഞ്ഞു നടന്നെപ്പൊഴും കടം
 കൊള്ളുന്നു പോലെത്തന്നെ ചയ്യാമിനങ്ങൾ!
 തള്ളയ്ക്കു മങ്ങിവൻ പിള്ളയ്ക്കു മങ്ങിവൻ

പള്ളയ്ക്കരിക്കഞ്ഞിപോലുമില്ലാത്തതായ്.
 കായ്നിതിന്നവെള്ളം കുടിച്ചുങ്ങനെ
 ചാകാതെകണ്ടുപൊക്കുന്നതെങ്ങും
 ആകാത്തനാളിൽപിറന്നനാംകാശിക്ക
 പോകാത്തതല്ലയോകഷ്ടമെന്തവേദമേ
 മറെറാവേടൻപറഞ്ഞാനതുതന്റെ
 കുറമല്ലേതുമേകേട്ടുകൊണ്ടീടുക
 കൊററിനില്ലാത്തവൻ കോപ്പുമോഹിയ്ക്കരേ
 വററിനില്ലാത്തവൻപാൽകുടിച്ചീടുമോ?
 വീട്ടിലുണ്ടെങ്കിൽവിതന്നുചോരുംകിട്ട
 മുട്ടിലുംകിട്ടാ ദരിദ്രനെന്നോക്കണം
 കാട്ടിൽകിടന്നുപൊക്കുന്നനമ്മളും
 വീട്ടിലിരുന്നതടക്കുന്നതേറ്റനും
 നെല്ലും പണങ്ങളും നല്ലഗൃഹങ്ങളും
 തെല്ലുംകുറവില്ലനാടുവാണീടിനാൽ
 കല്ലുംമരങ്ങളുംപുല്ലുംപുഴുക്കളും
 മല്ലാതെയില്ലെടോകാടുവാണീടിനാൽ
 കൊല്ലുംമൃഗങ്ങളെവായില്പറന്നാ
 മെല്ലാവരുംവളരുന്നതുവിസ്മയം!
 ചൊല്ലുന്നതപ്പോഴേകേൾക്കാത്തഭൃത്യരെ
 തല്ലുന്നകാരിയക്കാരനെപ്പേടിച്ച്
 കല്ലുപേരിത്തലക്കത്തും പിടിപെട്ടു
 ചൊല്ലുന്നനേരത്തുകാട്ടാളമന്നവൻ
 നല്ലൊരുവാക്കുപറകയില്ലെന്നല്ല
 വല്ലാത്തവല്ലായ് മയുണ്ടാക്കുമപ്പോഴേ
 കൊള്ളിവാക്കല്ലാതെചൊൽകയുമില്ലവൻ
 കൊള്ളാമിതില്ലമുണ്ടൊരുസങ്കടം
 ഉള്ളിയും മഞ്ഞളും പുശിച്ചമഞ്ഞങ്ങ
 വള്ളിക്കുടിലകത്തുള്ളിൽകിടക്കുന്ന

കാട്ടാളനാരികളിരിക്കുന്നകല്ലുന
 കേട്ടെന്നിയെചൊരിയുന്നമുക്കേടോ!
 ചേട്ടകൾക്കൊട്ടും വെടിപ്പില്ലവരുടെ.
 കൂട്ടത്തിലൊന്നില്ല നന്നെന്നുചൊല്ലുവാൻ
 കാട്ടാളനാരിയേക്കണ്ടാൽകളിക്കണം
 കേട്ടാൽക്കലമ്പുമേവേടർക്കുതമ്പുരാൻ
 വേട്ടാളുടെശീലമായവർക്കുംവരും
 വീട്ടാളരെപ്പോലെതൻനിറമാക്കുവാൻ
 കാട്ടാളരെപ്പോലെമററാരുമില്ലെന്നു
 കേട്ടാളുകൾക്കൊക്കെയോധംവരുംദ്രവ്യം
 അച്ചിക്കുടാസ്യപ്രവൃത്തിചെയ്യുന്നവൻ
 കൊച്ചിക്കുപോയങ്ങുതൊപ്പിയിട്ടീടണം
 ഉച്ചയ്ക്കു മന്തിക്കുമത്രമാത്രംകഞ്ഞി
 വെച്ചുകുടിച്ചുപൊറുത്തുകൊള്ളാമിനി
 പച്ചമാംസംതിന്നുതന്നെവളർന്നവൻ
 മെച്ചമേറുമുള്ളിശ്ശേരിക്കൊതിക്കുമോ;
 പച്ചടിച്ചാറംപരിപ്പുംപണിപ്പെട്ടു
 വച്ചുവെച്ചോരു ചക്കപ്രഥമനും
 പഞ്ചസാരപ്പൊടിപാലുംതുളങ്ങളും
 പഞ്ചാമൃതംനല്ലശർക്കരപ്പായസം
 ഇഞ്ചിനാരങ്ങാക്കറികളുമെന്നിവ
 കിഞ്ചിൽകൊതിക്കുമോമാംസംഭുജിപ്പവൻ
 മാസത്തിലെത്തിപ്രഥമൻകടിക്കുന്ന
 ഭ്രസുരന്മാരെജയിക്കുമൊരുവക
 മാംസത്തിലാഗ്രഹമുള്ള പരിഷ്കൃതം
 മാസത്തിലെന്നമില്ലെങ്കിലുംകിംഫലം?
 പന്നിയിറച്ചിക്കുതുല്യമായിട്ടു
 റെറാന്നില്ലമാംസത്തിലെന്നുബോധിക്കണം
 ഏന്നിങ്ങനെപരാധീനംപറഞ്ഞങ്ങു

നിന്നീടിനാലങ്ങു ചെന്നുകൊണ്ടുസഖേ!
 ഒന്നിച്ചുനായാട്ടിനായിപുറപ്പെട്ടു
 ചെന്നങ്ങുകാട്ടിൽക്കരേറിക്കണകൊണ്ടു
 ചന്നിത്തടിയരെക്കൊന്നു കറവുക
 ഉൊന്നുംകുറയാതെ കൊണ്ടുപന്നുകളിച്ചു
 നന്നായിവെച്ചുഭജിച്ചുകൊണ്ടീടുവാൻ
 വന്നാലുപേക്ഷിക്കുന്നല്ലിണങ്ങേരേ!
 എന്തിങ്ങു നവ ക്ഷേമാഷി ചുകാനനേ
 ചെന്നുനിറഞ്ഞിതുകാട്ടാളവൃന്ദവും
 ഇത്തരംഭവദരംനായാട്ടുവൃന്ദവും.
 മെന്തിനിറഞ്ഞൊരു ക്ഷേമാഷം വന്നാത്തരേ.

കുംഭികളുടെകുംഭതടങ്ങളിലമ്പുകളമ്പതുലക്ഷം
 ജുംഭിതമഭവനചരണവധിയമ്പൊടുഭീമസമക്ഷം
 മാരികളൊട്ടുസദൃശമെടുത്തുതകിത്തുതിമത്തുതുടങ്ങി
 മാരുതനുടെ സുതനതുകണ്ടു രസിച്ചുതുടങ്ങി.
 ആനകൾമറിമാനുകളൊരുവകപന്നികളെ നിവയെല്ലാം
 കാനനഭൂവികരദികലംബഹൃദഹിഷന്മാരുടെപടലം
 മാനസഭയമധികമിയന്നുനടന്നുതുടങ്ങി
 മാനമൊടെസിംഹംകടുവാകലപുലികലബലമഖിലം
 വലയിൽ ചിലർ ചാടിവലഞ്ഞഥപലവകപുലിപന്നികളും
 തലയിൽ ചിലർതച്ചുതറച്ചുവിറച്ചുതിരിച്ചുതുടങ്ങി
 കലഹിച്ചഥതചട്ടതിയടുത്തുകുടിച്ചുപൊളിച്ചുതുടങ്ങി
 കലമാനകൾപിടികളേവർവിട്ടോടിയൊളിച്ചുതുടങ്ങി
 പോത്തുകൾവന്നൊരുവകവനഭൂവി ക്രുന്തോരുകൊമ്പിനീതെ
 കോത്തുടനേതചട്ടതിനടന്നതു ചാത്തുഭയപ്പെട്ടൊരുവൻ
 വീത്തുവിയത്തോടിച്ചെന്നൊരുകണ്ടുകിണറ്റിൽ ചാടി
 പേത്തുമരിക്കാതെമരിച്ചുതനിച്ചുപെരുത്തൊരുഭോഷൻ
 വടുവായൊരുനായർ പതുക്കെ
 പ്പടയിലൊളിച്ചാടിച്ചെന്നഥ

കടുവായിൻ വായിൽ പൂക്കുകണ്ടൊരു കന്തക്കാർൻ
 കടുതാകിനകോപം പൂണ്ടഥമീശ്വരൻ വിചുടനെ
 വിടുഭോഷൻ പാഞ്ഞുതിരിച്ചിതുതന്നുടെ ഭവനം നോക്കി
 വരിയൻ പുലിവലയിൽ പ്പെട്ടഥവലയുന്നതുകണ്ടുടനേ
 പരിചൊടു നിജപെൺ പുലി ചെന്നു
 കടിച്ചുപൊളിച്ചിതുവലയും
 വലയും കെട്ടിപ്പാർക്കുന്നവനുടെതലയും
 കൊണ്ടുതിവേഗം മലയുടെ തുറന്നിൽ
 പൂക്കിതുപെൺ പുലി വൻ പുലിയോടും
 ഇടീരവമിടയും പടി ചട ചടവെടിയും
 അടവിയിലിട തിങ്ങിനകിടകിടനടയും
 പടുതരവടികൊണ്ടുടനടവുകൂട്ടിട ചേന്നൊരു
 തടവുകൾ വടിയും തരക്കളിൽ മൃഗ
 കൂട്ടങ്ങളുടെ പലതരമോട്ടങ്ങളവരുടെ
 ചാട്ടങ്ങളുമൊരുവകകേട്ടാൽ പൊറുക്കുതൊരുവക
 കൂട്ടങ്ങളുടെ പലവിളയാട്ടം ഉലകകളെട്ടും
 പടുതരമിഹത്തെട്ടും പടിപടഹമിരട്ടും
 ഇത്തരമതിഭീഷണമാകിനഘോഷം
 സതപരമതുകണ്ടുരസി ചൂതിതോഷാൽ
 ഉൽതമതിയാകിനമാരുതപുത്രൻ
 ഉത്തമഗിരികേറിനടന്നുപവിത്രൻ

കായാപ്യമലകളിലായാസം വളർക്കുന്ന
 കായാ! കാർമ്മുകിൻ വർണ്ണാ മായാമാനുഷകൃണ്ണാ!
 പായസമനിശം പാല്പായസപ്രിയഗോപ!
 ജായാപുത്ര മിത്രങ്ങളായ സാഗരം നോക്കി
 പ്ലായാതൈമനക്കാമ്പേ പോയാലും മുദാഗംഗാ
 തോയേന കളിച്ചാലും മായകൾകറച്ചാലും
 കായാദികളിൽ സ്നേഹിച്ചായാസം വരുത്താതെ

തോയജനയനന്റെ കായത്തെസ്തരിച്ചാലും
 ആമെങ്കിൽമുകുന്ദന്റെ നാമങ്ങൾജപിച്ചാലും
 നാമെന്നുള്ളൊരുഭാവം മാമകംയോഗ്യമല്ലേ
 കാമിനിമണിമാരെക്കാമിച്ചു വലയാതെ
 സ്വാമിതൻ പാദാംഭോജം സാമോഭംഭജിച്ചാലും!
 ഭീമന്റെകഥാശേഷം ശ്രീമൻകേട്ടുകൊണ്ടാലും
 ധീമാന്മാർക്കുതുമുഖം ക്ഷേമം സംഭവിച്ചീടും.

കല്പംമരങ്ങളുംതല്പിത്തകത്തുകൊ
 ണ്ടല്ലാസമോടങ്ങുചെല്ലുന്നനേരത്തു
 വല്ലീഗൃഹങ്ങളിൽസല്ലീലയാടുന്ന
 നല്ലോരുഗന്ധവ്മല്ലാക്ഷിമാരുടെ
 സല്ലാപസാരസ്വഹല്ലോഹലങ്ങളാൽ
 കല്ലോലവിഭ്രമംവെല്ലുന്നകൺമുന
 തെല്ലിന്റെഭംഗിയും ചില്ലിവില്ലാടവും
 മുല്ലായുധൻതഴയ്ക്കു പൂൽനൽകുന്ന ധ
 മ്മില്ലവും ചന്ദ്രനെവെല്ലുംമുഖാബ്ജവും
 മല്ലികാമൊട്ടിനെത്തല്ലിയോടിക്കുന്ന
 പല്ലിന്റെശോഭയും നല്ലോരധരവും
 ജംഭാരിതനുടൈകംഭിപ്രവരന്റെ
 കംഭത്തടത്തിന്റെഡംഭംകറയ്ക്കുന്ന
 സംഭോഗനൽക ചകംഭങ്ങളെക്കൊണ്ടു
 സംഭാവനംചെയ്തുഗംഭീരനായുള്ള
 ജംഭാരിപുത്രന്റെമുമ്പിൽപിറന്നവൻ
 വമ്പൻവുകോദരൻകമ്പിട്ടനോക്കിനാൻ
 പന്തണിക്കൊങ്കമാർപന്തിനിരക്കവെ
 പന്തടിക്കുന്നതും ചിത്തുപാടുന്നതും
 അന്തികേകളൊരുക്കന്തികമാരകൻ
 സത്തുഷ്ടനായ് നിന്നുതെല്ലനേരമുദാ
 പന്നഗസ്രീകളുമ്പൂരസ്രീകളും

പിന്നെസ്സംസ്തീസമുഹവംകത്രചിൽ,
 വിദ്യാധരികളുമന്യത്രകത്രചിൽ
 സിദ്ധന്മാരികളും ചാരണസ്ത്രീകളും
 വിണാപ്രയോഗങ്ങൾവേണനാടങ്ങളും
 ചേണാൻഗീതഗാനങ്ങളുംകത്രചിൽ
 ചെമ്പടതോടിവരാടികളിരുന്ന
 മന്വേദനേകംപ്രയോഗങ്ങളിങ്ങനെ
 പാട്ടുകളികളും പദ്മാനേതമുദാ
 കേട്ടുവിലോകനംചെയ്തുംഗമിക്കുന്ന
 ഭീമസേനൻഗന്ധമാദനാധിത്യക
 ഭൂമിതന്നിൽതടാനോക്കുംഭശാന്തരേ
 ശ്യാമളംനല്ലകളീമഹാവനം
 കോമളശ്രീപുണ്ണമാശ്വകളീടിനാൻ
 രാമദാസൻമഹാവിരൻ കപീശപരൻ
 ശ്രീമഹാദേവന്റെ ഓഖീജേനജാതനാം
 ശ്രീഹന്തമാൻമുദാ വാണരളീടുന്ന
 ശ്രീമഹാപുണ്യപ്രദേശമനോഹരം.
 പച്ചക്കളിക്കലകൾക്കിടയ്ക്കിടെ
 മെച്ചത്തിൽനന്നായ് പഴുത്തപഴുക്കളും
 ഉച്ചത്തിലങ്ങിനെകണ്ടാൽപവിഴവും
 പച്ചരത്തക്കല്ലുമൊന്നിച്ചുകോത്തുള്ള
 മാലകൾകൊണ്ടുവിതാനിച്ചഭിക്കുന്ന
 മാലോകരൊക്കെയുംശങ്കിക്കുമാറുള്ള
 ലീലാവിലാസേനനിലുന്നവാഴകൾ
 നാലുഭാഗങ്ങളിൽത്തിങ്ങിവിങ്ങിത്തദാ
 ബാലാനിലൻവന്നുതട്ടുന്നനേരത്തു
 കോലാഹലംഗൃത്തമാടുംഭലങ്ങളും
 ആലോകനംചെയ്തുവിസ്തരിച്ചിടിനാൻ
 കാലാത്മജാൻജൻവീരൻവുകോദരൻ

താഴത്തുഭാഗത്തുവീണുകിടക്കുന്ന
 വാഴപ്പഴംകൊണ്ടുമുടിമറുവീതലം
 പാഴറവട്ടുവിരിച്ചുകണക്കിനെ
 വാഴയ്ക്കുപുറംപ്രകാശമുണ്ടെപ്പൊഴും
 വാവലുംകാക്കയും പച്ചക്കിട്ടികളും
 പ്രാവംപരുത്തുംപറന്നുനടക്കുന്ന
 പക്ഷികൾവന്നിപ്പഴത്തുപഴങ്ങളെ
 ഭക്ഷിക്കുമാറില്ലപേടി കൊണ്ടാരുമേ
 രക്ഷിച്ചുപോകുന്നതാരി പനമെന്നു .
 സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിത്തുടങ്ങിവുകേദരൻ.

അതുകണ്ടുഹന്തമാനമതുലംപ്രീതികൈക്കൊണ്ടു
 മതിമാൻമാരുതിതൻപമതികൊണ്ടുനിരൂപിച്ചു
 മതിമുഖിമണിതൻപമതിമോദംവളർത്തുവാൻ
 അതിവീരനിവൻഭീമനതിവേഗംഗമിക്കുന്നു
 മനുജന്മാനിവനെൻറയനുജൻമാരുതപുത്രൻ
 ഭനുജന്മാക്കൊരുകാലൻ മനുജാതൻ ക്ഷിതിതന്നിൽ
 മരുത്തിന്നുപിറന്നൊരുകരുത്തുള്ള സഹജൻറ
 കരത്തിൻറബലമിന്നു തരത്തിലങ്ങറിയേണം
 അടുത്താശുഗമിക്കാതെതടുത്തുനിർത്തുവൻകിഞ്ചിൽ
 പടുതപത്തെശരിപ്പിച്ചാൽകൊടുക്കാം മാറ്റവുംപിന്നെ
 മനംകൊണ്ടിങ്ങനെ ചിന്തിച്ചുനങ്ങാതങ്ങൊരുമുത്ത
 കരങ്ങിൻറവടിവായിച്ചുമഞ്ഞുകൈകളുംകാലും
 കഴഞ്ഞുവാലുമക്കാലുംമെലിഞ്ഞുകൈകളെക്കൊണ്ടു
 ചൊരിഞ്ഞുരോമമെപ്പോകുകൊഴിഞ്ഞുമേനിയും ചുക്കി
 ചൂളിഞ്ഞുകണ്ണിനകാഴ്ചകറഞ്ഞുപിളയുവന്നു
 നിറഞ്ഞുതാൻപഴിയിൽ ചെന്നുറച്ചുനേത്രവും ചിമ്മി
 ശയിച്ചുമുന്നലോകങ്ങൾജയിച്ചുള്ളമഹാവിരൻ.

തുമ്പിക്കരംകൊണ്ടുമുവിൽപലപല
 വമ്പിച്ചവന്മരക്കൊമ്പുംപിടിചൊടി

ചുമ്പോടടുക്കുന്നവന്മുൻകലയാന
 കൊമ്പൻറകുത്തുളളകൊമ്പുരണ്ടുപിടി
 ചുമ്പതുചുറ്റുകളിമ്പംകലന്നാശു
 മുമ്പികളിപ്പിച്ചവൻപൻവുകോദരൻ
 കാടാതകത്തുകൊണ്ടോടും മൃഗങ്ങളെ
 ചൂടിക്കടിചൂഴ്ചൂടിയടുക്കുന്ന
 കണ്ണിരവങ്ങളെകണ്ണുകണകൊണ്ടു
 കണ്ണുതരംകോത്തുമണ്ടിച്ചമങ്ങിനെ
 കെല്ലോട്നല്ലകളീമഹാവനംതന്നി
 ലുറുപ്പുക്കുവേഗംനടന്നുടങ്ങിനാൻ
 ഉലതനാകുന്നഭീമസേനൻതന്റെ
 പലതിതന്നിൽ മുടക്കിക്കിടക്കുന്ന
 വൃദ്ധനായോരുവലീമുഖനെക്കണ്ടു
 ക്രുദ്ധനായിപറഞ്ഞീടിനാനഞ്ജനാ
 നോക്കുകാനമ്മാടമെളുകിടക്കുന്ന
 മക്കടാ! നീയങ്ങുമാറിക്കിടശ്ശോ
 ദർഘദന്ധാനത്തുവന്നശയിപ്പാനിനക്കൊ
 തോന്നുവാനെന്തടഃസംഗതി
 നാട്ടിൽപ്രഭുക്കളെക്കണ്ടാലറിയാത്ത
 കാട്ടിൽകിടക്കുന്നമുളിക്കരങ്ങുനീ
 ഒട്ടംപകതിവിവില്ലാത്തവല്ലാത്ത
 കൂട്ടത്തിൽവന്നുപിറന്നുവളന്നുനീ
 ചാട്ടത്തിൽനിന്നുപിഴച്ചുപോയോ
 നിന്റെറകൂട്ടത്തിൽമറ്റൊരുമില്ലാത്തതെന്തോ
 പെട്ടെന്നെഴുന്നേറ്റുപോകായ്യിലാപത്തു
 പെട്ടീടമെന്നധരിക്കുനീവാനരാ!
 ഇത്തരംഭീമന്റെദർഭാഷണംകേട്ടും
 വൃദ്ധൻചിരിച്ചുപറഞ്ഞുപതുക്കുവേ
 ഏറ്റംകയത്തുപറയുന്നതെന്തുനീ!

ഏറ്റുമാനനിനിക്കേതുമെളുതല്ല
 മറെറാരു മാഗ്ഗ്മായ്ക്കൊക്കെയോളന്നേ ഭവാൻ
 കുറമിപ്പിക്കരുങ്ങു ചെന്നക്കാണെടോ !
 കണ്ണും തിരിയാശരീരം വിറയ്ക്കുന്നു
 ഭണ്ഡം പലതുണ്ടു പൊയ്യല്ലകണ്ടുകൊൾ
 കയ്യിനും കാലിനും ശക്തിയില്ലാതെയായ്
 മെയ്യുംതളരുന്നു പൊയ്യല്ലമാനുഷാ!
 അയ്യോ! പരമാത്മമേതു ഗ്രാമിയാതെ
 നീയെന്തുശാസ്ത്രംതടങ്ങുന്നുപൂരുഷ!
 പാരം പലത്തുകിടക്കുന്നവർകളോ
 ഓരമീവണ്ണം കലമ്പുമാറില്ലേടോ!
 നേർവഴി പിട്ടുണ്ടു ചുവടങ്ങോട്ടു
 മാറിയാലെന്തുവൈചമ്യം നിനക്കെടോ!
 മാരുതിവൃദ്ധന്റെറവാക്കുകൾകേട്ടുടൻ
 മാരുതിഭീമൻകയത്തുചൊല്ലീടിനാൻ
 ആരെന്നറിഞ്ഞുപറഞ്ഞുനീവാനരാ
 പാരം മുഴക്കുന്നു ധിക്കാരസാഹസം
 പൂരുവംശത്തിൽ പിറന്നുവളന്നൊരു
 പൂരുഷശ്രേഷ്ഠൻ വുകോദരനെനൊരു
 വീരനെക്കേട്ടറിവില്ലേനിനക്കെടോ?
 ധീരനാമദ്ദേഹമിദ്ദേഹമോക്കുനീ
 നേരായമാഗ്ഗ്ംവെടിഞ്ഞുനടക്കയി
 ല്ലാരോടുമിജ്ജനം തോല്പയുമില്ലേടോ!
 മാറിനില്ലെന്നു പറയുന്നമൃഗന്റെറ
 മാറിൽ പതിക്കുംഗദാഗ്രമെന്നോക്കുണം
 ഏറ്റേപ്പറയാതെഴുന്നേറ്റുദൂരത്തു
 മാറിക്കിടക്കുനീ മക്കടപ്രാകൃത
 സജ്ജനാചാരം പിടിപെടാതുള്ളൊരു
 ഭജനം നമ്മെടുപ്പിപ്പാനൊരുമ്പെട്ടു

ലജ്ജകൃടാതൈവഴിമുടക്കീടിനാ
 ലജ്ജനജ്യേഷുസ് സഫിക്കയില്ലേതുമേ
 ധർമ്മപ്രകാരം ഗ്രഹിക്കാത്തെന്നോടു
 ധർമ്മംപറവാൻനമുക്കെന്തുസംഗതി?
 ധർമ്മപുത്രാനജൻധർമ്മംവെടിഞ്ഞാരു
 കർമ്മങ്ങൾചെയ്തയില്ലെന്നുബോധിക്കണം
 എന്നുള്ളവാക്കുകൾകേട്ടു ചിരിച്ചുകൊ
 ണ്ടൊന്നരുൾചെയ്തഹന്തമാനമിങ്ങിനെ
 “നന്നെടോ!ഭീമ!നയജ്ഞൻഭവാനെന്നു
 ചൊന്നവാക്കെല്ലാംകണക്കിന്നുകൂടുമോ?
 ധർമ്മജൻമുമ്പായധാർമ്മികന്മാർനിങ്ങൾ
 ധർമ്മമല്ലാതൊന്നുംചെയ്യുകയില്ലയോ
 പാഞ്ചാലിയെന്നൊരുപെണ്ണിനെക്കണ്ടിട്ടു
 പഞ്ചബാണാത്തിപിടിപെട്ടുപോ നിങ്ങളു
 ള്ളുപേരും ചെന്നുകൈക്കൂപിടിച്ച്കൊ
 ണ്ടഞ്ചാതെവളികഴിച്ചെന്നുകേട്ടുഞാൻ
 അഞ്ചുകിലഞ്ചുംകണക്കെന്നവൾക്കൊരു
 ചാഞ്ചല്യവുമില്ലതെല്ലുപോലുംനിങ്ങളു
 ള്ളുജനതെയുംകുൺമുനത്തെല്ലിനാൽ
 വഞ്ചിപ്പതിന്നവൾപോരുംവുകോദര!
 നാലഞ്ചുഭർത്താവൊരുത്തിക്കത്താനതു
 നാലുജാതിക്കും വിധിച്ചതല്ലോക്കണം
 നാലുപേർകേട്ടാൽനിരക്കാത്തവസ്തുനീ
 വാലുള്ളവാനരന്മാർക്കുംചിതംവരാ
 ചേട്ടത്തിയാമൊട്ടനജത്തിയാമൊട്ടു
 ചേട്ടകൾതന്റെറകളത്രമെന്നിങ്ങനെ
 കാട്ടുന്നഗോഷ്ടികൾകേട്ടാൽചിരിയാക
 മൊട്ടുംഗുണമില്ലകന്തികുമാരകാ!
 നേരായമാഗ്ഗംവെടിഞ്ഞുനടക്കാത്ത

വീരൻവൃകോദരൻഞാനെന്നമ്മുടെ
 നേരേയണഞ്ഞുപറയാൻമടിയില്ല
 നാരായണ! ശിവ! മറെറൊരുചാൽവതു?
 തോറീടുമാറില്ലത്തങ്ങൊന്നിങ്ങനെ
 കാരറിൻമകൻനീപറഞ്ഞതുംവിസ്തൃതം
 നൂറുപേർനിങ്ങളുടെ നാടുംനഗരവും
 കൂറുകാരേയുമടക്കിവെച്ചിലയോ?
 കാരുംമഴമഞ്ഞുമേറുകൊണ്ടെപ്പൊഴും
 കാട്ടിൽകിടക്കുന്നകൂട്ടമല്ലേനിങ്ങൾ
 കാട്ടിൽകിടക്കുന്നദർമ്മാഗ്ഗശക്തിയാൽ
 വീട്ടിൽകിടപ്പാൻവിധിയില്ലനിങ്ങൾക്കും
 നാട്ടിൽനിന്നാശ്വസ്യയോധനമെന്ന
 ഞാട്ടിക്കുളഞ്ഞിൽപിന്നെയൊരിക്കലും
 നാട്ടിൽകടപ്പാൻകഴിയുന്നതുമില്ല
 കാട്ടിൽസുഖമെങ്കിലായതുംകോളല്ല
 കല്ലിലും പൂല്ലിലുംകാലേത്തറയ്ക്കുന്ന
 മുളളിലും വജ്രികൾക്കുള്ളിലും കണ്ടിലും
 തള്ളിയലച്ചുനടക്കുന്നനിങ്ങളുടെ
 ഭുള്ളുകൾക്കേതുംകുറവില്ലെന്നതോ!
 കള്ളത്തരംചൂതുകൊണ്ടുദുഷ്ടയാധനൻ
 തള്ളിപ്പറത്താക്കിനിങ്ങളെതൽക്കണ്ഠം
 ഉള്ളിൽഭയംപൂണ്ടുമണ്ടുന്നനിങ്ങളെ
 തള്ളിപ്പുതിനൊരുപെണ്ണുംപുറപ്പെട്ടു
 കണ്ടവസ്തുക്കളിൽകാംക്ഷയുണ്ടായവരും
 കൊണ്ടുവരുകൊണ്ടുവായെന്നുകല്പിക്കയും
 ശബ്ദകൂട്ടീടമെന്നോത്തുഭയപ്പെട്ടു
 മണ്ടിത്തുടങ്ങാമടങ്ങാതെന്നിങ്ങളും
 കണ്ടനേരംതന്നെനിന്റെപരാക്രമ
 മുണ്ടായ്നമുക്കെന്നറികവൃകോദര!"

ഭർഭാഷണംകേട്ടുകോപിച്ചഭീമൻ
 സതാവമെല്ലാംമതിമതിവാനര
 കാഞ്ഞിരക്കായ്ക്കുളംതിന്നമരങ്ങളിൽ
 പാഞ്ഞുനടക്കുംമരഞ്ചാടിമുഡനെ
 ഭഞ്ജനംചെയ്ത് വാൻമടിക്കുന്നുഞാൻമുറു
 മണ്ടനാപുത്രന്റെറജാതിയെന്നോക്കയാൽ
 ഭീമസേനന്റെറപരാക്രമമൊന്നുമീ
 ധൂമകേതുക്കുരങ്ങച്ചൻഗ്രഹിച്ചീല
 രക്ഷസ്സുകൾക്കവരനാം ഹിഡിംബന്റെറ
 വക്ഷസ്സുതല്ലിപ്പിളിർന്നുവുകോദരൻ
 രൂക്ഷതപൂണ്ടുബകനാമരക്കനെ
 തൽക്ഷണംകാലന്തർക്കാട്ടിക്കൊടുത്തതും
 കൊമ്പൻകൊലയാനതുവിക്കരംകൊണ്ടു
 വമ്പിച്ചസാലംപിളർന്നുക്കുതിനെ
 ജംഭിച്ചുവനജരാസന്ധമന്നന്റെറ
 ജംഭിച്ചുവിഗ്രഹംരണ്ടായ് പിളർന്നതും
 കൃമീരനായനിശാചരവീരന്റെറ
 മർമ്മങ്ങൾതോറുംഗഭകൊണ്ടടിച്ചതും
 നിർമൂലനംചെയ്തുതാപസന്മാരുടെ
 ധർമ്മസംരക്ഷണംചെയ്തുവുകോദരൻ
 ഇത്ഥംപരാക്രമപ്രയത്നനാമെന്നാടു
 സിലമല്ലാതൊരുവുലപ്തവംഗമൻ
 നിർമ്മരിയാദം ഭൂഷിച്ചുപറകയോ
 ഭർമ്മവ! പോടാവലീമവ! ഭർമ്മതെ
 ഞ്ഞുനാപുത്രനതൾചെയ്തിതന്നേരം
 ഭഞ്ജനംചെയ്ത് വാൻമടിക്കേണ്ടനീസഖേ!
 രാക്ഷസന്മാരെക്കൊലചെയ്തിന്നുടെ
 രൂക്ഷസന്നാഹങ്ങളെന്നെടുപോയടോ?
 ഭൃഗ്ഗാസനൻപണ്ടുഭൂയോധനോക്തമാം

ഭൃഗ്ഗോസനംകൊണ്ടുമണ്ടിവന്നങ്ങിനെ
 അഞ്ചുപേർനിങ്ങളുംകണ്ടുനില്ക്കുന്നതന്നെ
 പാഞ്ചാലിയെച്ചെന്നടിച്ച്തലമുടി
 ചുറ്റിപ്പിടിച്ച്വലിച്ചിഴച്ചങ്ങനെ
 മുറുംമഹാജനംനോക്കിനില്ക്കുംവിധേയ
 മുററത്തുകൊണ്ടുതാഡിച്ചതാഡിച്ച
 തെറ്റൊന്നുതെറ്റാത്തപുടവവലിച്ചഴി
 ചുറ്റുമില്ലാത്തപരാധവുമെന്തെന്നു
 കണ്ണമിഴിച്ചുണ്ടുകണ്ടുനിന്നീടുന്ന
 പൊണ്ണത്തടിയനാംനിന്റെപരാക്രമം
 കാശിക്കുപോയോകഥിക്കുവുകോദര
 കാശിനുപോലുംവിലചിടിയായ്തന്നീ
 തന്നുടെമുന്നിലിട്ടനന്ദനാപുരുഷൻ
 തന്നുടെപെണ്ണിന്റെവസ്ത്രംതൊട്ടെന്നോര
 മൊന്നുമനങ്ങാതെന്നില്ലയോവേണ്ടതു
 ചെന്നങ്ങവനേപ്രഹരിക്കയോഗുണം.

മിടുക്കംശെയ്യുമെല്ലാമൊട്ടുംനാസ്തിയാനിന്റെ
 കടുപ്പംകാട്ടിലെങ്ങാനുംകിടക്കുംവാനരത്തോടു
 കടക്കണ്ണുംചുവത്തിക്കൊണ്ടുടക്കുംവിക്രമീപല്ലം
 കടിക്കുംവല്ലികൾതല്ലിയൊടിക്കുംപർവ്വതംതല്ലി
 ചൊടിയിറങ്ങുംപാദപങ്ങൾക്കിട്ടിടിക്കുംവല്ലതുംചൊല്ലി
 ചൊടിയിറങ്ങുന്നതിനുഭീമാനടപ്പാൻശക്തിയില്ലാത്തു
 കിടപ്പായിനമുക്കിപ്പോൾചടപ്പാംവാലിതങ്ങോട്ടേ
 കൈപ്പാൻസാധ്യമില്ലേതുംപൊട്ടിക്കൊണ്ടുഭവാനു
 ചാടിക്കടന്നാലുംനടന്നാലുംമടിക്കുന്നതിനുഭീമാ!
 മുടക്കുന്നില്ല ഞാൻ മാർഗ്ഗം
 പറഞ്ഞുഭീമനുംനീയിപ്പറഞ്ഞവാക്കുകളെല്ലാം
 കുറഞ്ഞതാകരുത്തുളളാർപ്പറഞ്ഞങ്കിലറിയിക്കാം
 മുതക്കുമാർപലവട്ടമധികേപങ്ങൾമെയ്ക്കാലും
 വധിപ്പാനുംചിതംപോരാ വധിച്ചാലുംചിതംപോരാ

കരുത്തൻമറെറാരുത്തൻവന്നുരത്തെങ്കിൽകരത്തെക്കൈ
 ണ്ടിച്ചുകൈപിടിച്ചുകാട്ടിലേക്കൊക്കിഗമിക്കുഞ്ഞാൻ
 അതുമെല്ലാമിരിക്കട്ടെഫലമില്ലാ
 മരിക്കാരായ്ക്കിടക്കുന്നമരഞ്ചാടികിഴവനെ
 മരുത്തിന്റെരമകൻവന്നുമരിപ്പിച്ചെന്നതുകേട്ടാൽ
 ചിരിക്കുംസജ്ജനമെന്നധരിക്കമർക്കട്ടെത്താനേ!
 കടന്നുപോകയോപിന്നെക്കുടപ്പുമാണ്ണരുമെന്റെ
 ഗുരുവാരജനാപുത്രൻകരുത്തരുംകപിത്രേയുൻ
 ജനിച്ചോരുകലംതന്നിൽജനിച്ചോകരുങ്ങച്ചാ!
 നിനച്ചാൽനിന്നെലംഘിച്ചാലിനിക്കുപാപമുണ്ടാകും
 അതുകേട്ടുമാത്രമാനുമുരചെയ്തുകുനിവോടെ
 മതിയിൽശങ്കയുണ്ടെങ്കിലതുചെയ്യുന്നമെന്നില്ല
 വഴിതന്നിൽകിടക്കുന്നവാരെടുത്തുമാറിവച്ചു
 വഴിപോലെകടന്നാശുഗമിക്കഭീമസേനാനി,
 കരംകൊണ്ടുവാനരത്തെത്തൊടുകനിന്ദിതമെങ്കിൽ
 കരംതന്നിലിരിക്കുന്നഗദകൊണ്ടുമടിയൊതെ
 നെടുക്കുംവാരെടുത്താശുപാടുക്കെന്നുദരേനീക്കി
 നടക്കുന്നീമിടുക്ക! വേർപെടുക്കുദർഘമെല്ലാം
 പറഞ്ഞുപാണ്ഡവനപ്പോൾ കുറഞ്ഞൊന്നുനിരൂപിച്ചു
 മരിച്ചുനീക്കമെന്നും മുറിഞ്ഞുപോകയില്ലല്ലീ
 മുറിയുന്നൊന്നെടോനിന്റെഗദയൊ നമ്മുടെവാലോ?
 അറിയാഞ്ഞിട്ടുപാദിച്ചെന്നരിശമുണ്ടാകവേണ്ടാ
 കടുത്തപവ്തം തല്ലിപ്പൊടിച്ചു ഭസ്മമാക്കുന്ന
 കടുത്തമൽഗദാഭസ്മം തടുത്തവൈകളില്ലാ
 കൊഴിഞ്ഞുരോമവുമൊട്ടുകൊഴിഞ്ഞുഭൂമിയിൽവീണു
 ഇഴഞ്ഞുമേവിനനിന്റെകിഴിഞ്ഞുചാലിനഭംഗം
 ഭവിക്കുമെന്നതുകൊണ്ടുമടിക്കുന്നമഹാഭോഷ!
 ചൊവ്വിക്കുപുത്തരിയായിട്ടുരക്കാതെ വിലവസ്തു
 ശ്രവിക്കുമ്പോളെനിക്കുള്ളിൽജപിക്കുംകോപമാംവഹി

ഭരിക്കുന്നിന്നുടെഭേദം സഹിക്കാമോനിനക്കിപ്പോൾ,

ഇതഥം പറഞ്ഞതിക്രമം നാം പാണ്ഡവൻ

നക്തഞ്ചരാതാതിദാസന്റെ പൂർണ്ണം

ഉത്തംഗമാകുംഗഭകൊണ്ടുപൊക്കുവാ

നത്യന്തവേഗനചെന്നടുത്തീടിനാൻ

ദീർഘംചെന്തൊരു പൂർണ്ണംഗഭകൊണ്ടു

പൊക്കുവാനായിപ്രയത്നംതുടങ്ങിനാൻ

രണ്ടുകരങ്ങളെക്കൊണ്ടുപിടിച്ചുടൻ

രണ്ടുമുനട്ടുമാസം മുഴക്കിഗഭ

കൊണ്ടുടൻ തിരിക്കുലുക്കിപ്പലവിധം

കൊണ്ടുമിളക്കം തരിമ്പിപ്പുറാലിൻ

നീണ്ടുതടിച്ചൊരു പൂർണ്ണംഗഭാഗത്തു

രണ്ടുരോമംപോലുമെങ്ങുമിളകീല

വേണ്ടുംപ്രയോഗങ്ങളെല്ലാം പ്രയോഗിച്ചു

വേണ്ടുവോളം നാണവുംകെട്ടുമാറിനാൻ

ഇക്കരങ്ങളുടെ പൂർണ്ണംഗഭകൊണ്ടു

പൊക്കുവാൻമേലാനമുക്കെന്നുവന്നല്ലോ

ദിക്കുകളെല്ലാംജയിച്ചുള്ളഭീമന്റെ

വിക്രമമിപ്പോൾ ഫലിക്കാത്തതെന്തേതോ

തെറ്റൊന്നൊരുത്തന്റെ മാനാപ്രയോഗമോ

മുറുംഫലിക്കാത്തതെന്തുവാൻമൽബലം

കാറ്റിന്മകനൊരു മക്കടത്തൊന്നൊടു

തോറുപോയെന്നതുകേൾക്കുന്നനേരത്തു

ആറുവർനമ്മെപ്പരിഹസിച്ച്ചിട്ടമേ

കൂറുകാർപിന്നെപ്പരിഹസിക്കുംദ്രവം

മുറുമിനിക്കിനിജീവിച്ചിരിപ്പതി

നൊട്ടുംകൊതിയില്ലവല്ലതെന്നാകിലും

മുഷ്ടികൾകൊണ്ടുതുക്കൻകരങ്ങിന്റെ

നഷ്ടിവരുത്തുംകരുത്തുള്ള പാണ്ഡവൻ

പെട്ടെന്നുജീവൻകളയാൻമടിയില്ല
 കഷ്ടമീബ് ഭീമനിലപ്പെട്ടിരുന്നമോ
 ഇത്തരം ചിന്തിച്ചുകൊപി ചൂറ ചൂടൻ
 സതപരം പാഞ്ഞുത്തുവു കേരളൻ
 നോക്കെടാമക്കടാമായാപ്രയോഗങ്ങൾ
 ഉല്ക്കടാഭോപം തുടങ്ങുന്നനിന്നുടെ
 മുഷ്ടകളെല്ലാംശമിക്കുംഭ്രമിക്കാതെ
 മുഷ്ടരൂപനപയുധം തുടങ്ങിടിനാൻ
 ഇക്കണ്ടനമ്മെത്തുടങ്ങുന്നിത്താമെന്നു
 ധിക്കാരമല്ലയോവാടാ! വലീമുഖ!
 വക്കാണമേതുനന്നേരം ധൃതിപ്പെട്ടു
 പെക്കംമരക്കൊമ്പുപറുമാറായനിൻ
 ഗ്രന്ഥപ്രയോഗങ്ങൾ നമ്മോടപറുമാ
 മുഗ്ദ്ധപമങ്ങുനീവെച്ചുകൊപനരാ!
 കൂടപ്രയോഗംതുടങ്ങുംവിധേനനിന്റെ
 ഗ്രന്ഥപ്രയോഗംഫലിക്കാതെയായ്തും
 കണ്ടുപരിച്ചതും കേട്ടുപരിച്ചതും
 കൊണ്ടുഫലിച്ചിപ്പെന്നു ചിന്തിച്ചുനീ
 തണ്ടുതപ്പിക്കൊണ്ടുനേർത്തുവന്നാലിങ്ങു
 കണ്ടുകൊള്ളുമെന്നുവൈശ്വമൊക്കുവ
 പണ്ടൊരുനാളുംപ്രയോഗങ്ങളിങ്ങനെ
 കണ്ടറിവില്ലെന്നുതോന്നിപ്പനിന്നുഞാൻ
 കണ്ടാലറിവാൻ സമത്വമല്ലെങ്കിൽനീ
 കൊണ്ടാലറിയുമതിനില്ലസംശയം
 വേണ്ടാസനംനിതുടങ്ങുകകാരണം
 വേണ്ടിവന്നു ചിലദുർഭാഷണങ്ങളും
 മന്ത്രസേവാബലംകൊണ്ടോനിനക്കെന്റെ
 മാഗ്ഗ്തടുക്കുവാൻശക്തിയുണ്ടായതും
 മന്ത്രവുംതന്ത്രവുംമറ്റുള്ള വാദ്യവും

മാന്യതപുത്രനോടേതുപമലംവരാ
 ക്രൂനൻമദിച്ചെന്നാൽഗോപുരം കത്തുമോ
 വാനരന്മാരെത്തുകാട്ടുന്നനമ്മോടു
 വാനരാനിലെന്നടുക്കുന്നനേരത്തു
 വാലുമുയർത്തിപ്പറക്കുംകരങ്ങുകൾ
 ഇത്തരംഭീമന്റെറടുർഭാഷണംകേട്ടു
 വൃദ്ധൻ ചിരിച്ചുപറഞ്ഞുപതുക്കവേ
 മക്കടന്നെന്നുനീധിക്കരിക്കേണ്ടതോ
 മക്കടന്മാരിലുംമുഷ്കരന്മാരണ്ടു
 പണ്ടോരമക്കടന്മാനല്ലയോപകതി
 കണ്ടുനെന്നുണ്ടായനകതഞ്ചരേന്ദ്രനെ
 വാലുകൊണ്ടാശുവരിഞ്ഞുകെട്ടിക്കൊണ്ടു
 നാലുസമുദ്രങ്ങൾചാടിക്കടന്നതും
 മറെറാരേദേഹംമഹാവാരിരാശിയെ
 സന്ധ്യരംചാടിക്കടന്നുചെന്നുണ്ടുസാ
 ശങ്കകൂടാതെന്നിശാചരവീരന്റെറ
 ലങ്കയിൽപ്പുക്കുടയങ്കരന്മാരായ
 കിങ്കരന്മാരെപ്പുലരെവധിച്ചതും
 തൻകേളികാനനംതല്പിത്തകർത്തും
 ഹങ്കാരമോടുരണത്തിന്നടുത്തൊരു
 ലങ്കേശപുത്രന്റെറകണ്ടുംമുറിച്ചതും
 പങ്കേരുമാക്ഷിയാംവൈഭവേദിതന്നുടെ
 സംശ്ലേശമെല്ലാംപറഞ്ഞുകുളഞ്ഞതും
 യുദ്ധത്തിനെത്തിയനകതഞ്ചരേന്ദ്രന്റെറ
 തേർത്തട്ടിലാമ്മാറുചാടിയോടിക്കൊണ്ടു
 ചണ്ഡമായുള്ളൊരുപാണിസ്ഥലംകൊണ്ടു
 ഗണ്ഡസ്ഥലങ്ങളിൽതാഡനംചെയ്തതും
 മാനമുള്ളൊളകൾനമ്മുടെജാതിയിൽ
 ഞാനറിയുന്നപലരുണ്ടുപാണ്ഡവാ!

മർക്കടൻമർക്കടനെന്നനീയിങ്ങിനെ
 ധിക്കരിയാതെ ഗമിക്കുന്നല്ലസഖേ
 എന്നതുകേട്ടുപറഞ്ഞുവുകോദര
 നെന്നുസെപാമിതൃതനാഥനഗ്രജൻ
 ശ്രീരാമദാസൻപവനാത്തജനരേ
 ശ്രീഹനുമാൻമഹാവീര്യപരാക്രമൻ
 അദ്ദേഹമെങ്ങുപോയെന്നെങ്ങു ഹാ ഹന്ത
 ഭർദ്ദേഹവുല്പവാഗ! മതിമതി!
 പക്ഷീന്ദ്രനുണ്ടുഗന്ധനെന്നോത്തിട്ടു
 മക്ഷികക്കൂട്ടം മരിക്കുകണക്കിനെ
 ശ്രീരാമദാസന്റെറവാശേജനിക്കയാൽ
 പാരംനിനക്കുമഹംഭാവമിങ്ങിനെ.

ഉദ്ധതമതിനരപരിതന്നുടൊക്കുകൾകേട്ടു
 ബുദ്ധിയിലതികനിവുകൾന്നുകതുകമിയന്നുഹനുമാൻ,
 വർഷിതരഥവളർമ്മിമാ ചലസന്നിഭതുംഗശരീരൻ
 നെടുതാകിയകൊടിമരമെന്നെകണക്കെ
 തടിച്ചൊരുവാലും തുടുത്തുടനയനങ്ങളു
 മമ്പൊട്ടുമെമ്പുകിടാരംപോലെ
 കുടിലാകൃതിശശികലപോലവിളങ്ങിനദന്തകദംബം
 ചടുലസ്ഫുടസടകളുമിടുകലരുന്നഭയങ്കരമുഖവും
 പരീലത്തൊടുപപൊരുതീടിനപ്പുകരദണ്ഡയുഗം
 കരതലനഖനികരനികായവുമുല്ലടകണ്ഠമകണ്ഠം
 ഗിരിവരസമമാകിനമാർവിടുരുതരമുദരമുദാരം
 ഉരുതരകുടിതടമഥതുടകളുമുടമയിലതിഗംഭീരം
 ലങ്കാപുരംഗോപുരമതിലുതകർത്താരുജംഘായുഗളം
 കിങ്കരകലമിടിപൊടിയാക്കിനപടുതരമടിമലർവടിവും
 ശങ്കരശിവ! ഭൂവനഭയങ്കരമാകിനവിപുലശരീരം
 ശശധരനിഭധവളമതിങ്ങനെവിരവൊട്ടു
 കാട്ടിഹനുമാൻഉൽക്കടകുടീർഗ്ഘ

നിന്നാദവുമതുതകിലുകിലരവവും
 മക്കടകലമകടമഹാമണിരുന്നടെതടിയുടെവടിയും
 കക്കുതരകര ചരണാദികൾ ഭീഷണിവേഷവിശേഷം
 മുഷ്കരമതുമുന്നജഗത്തിലുത്തമമെത്രവിചിത്രം
 അംബരതലമൊക്കെ നിറഞ്ഞുകവിഞ്ഞുവിളങ്ങിനരൂപം
 അംബുധിയുടെലംഘനസമയസമുദ്രമെന്നതുപോലെ
 വെണ്മയിലൊരുവിസ്ഫുലിതമാലശിഖരമടനകണക്കെ
 കണ്മിഴികളിലമ്പൊടുകണ്ടു ചിരണ്ടുവുകോദരചീരൻ
 ഏതൊരുമഹിമയമതിങ്ങനെ സംഗതിവന്നതിദാനീം
 ഏന്തിനിന്താനിഹവെച്ചേണ്ടതുതൊന്നൊരുവിസ്തൃതമേവം
 ചിന്തയിലുടനീങ്ങിനെ തിങ്ങിനതീവ്രതരഭയമോടെ
 കന്തികുമാരൻ ചിരവൊടുപർവശഭാവമിയന്നുതലോ
 ലക്ഷണമതുകേട്ടുധരിച്ചുതളി വൊടുകണ്ടദശായാം
 തൽക്ഷണമുളച്ചായിതുചേതസമൽഗുരുഹന്തമാൻ തന്നെ
 ലക്ഷ്മണപുത്രജനടെഭക്തശിരോമണിമാരുതിചീരൻ
 രാക്ഷസകലശലഭേതുതാശനനിരമമറിഞ്ഞഥഭീമൻ.

ജയജയ ജയ! ജനകസുതാപതിഭൂത! മഹാഗുണരാശേ!
 ജയജയ! ജയ! ജാനകിമാനസ സരസിജസവിതമഹാത്മൻ!
 ജയജയജലരാശിവിലംഘിത ജയജയജഗതിബന്ധോജയജയ
 ഹന്തമാനിതിനതിയൊടെവീണവണങ്ങിപ്പദാന്തേ.

വാനരകലവീര! വരമരുളുകധീര! വാരിധിഗംഭീര!
 വരഗുണഗണസാര! നിശിചരകലകാല! നിസ്സൃത
 മരണവിലോല! നിരുപമകലശീല! താഡിതദശവദന
 തരുനികൃതസദന! പാടലസുമവദന പുരഹരരിപുദഹന
 നിന്തിരുവടിയുടെ പദയുഗളച്ചെന്തളിരടിശരണമിഹ
 ചിന്തയിലിദമിനിവിളയാടുക ചിതമൊടുതവചരണംശരണം

ഇത്ഥം വണങ്ങിസ്തുതിക്കുന്നഭീമന്റെ
 ഹസ്തങ്ങൾണ്ടുപിടിച്ചുകപീശപരൻ
 നന്ദതഞ്ചരാസ്രുങ്ങളേറ്റുവടുക്കെട്ടി

വിസ്താരമായുള്ളതന്നുടെമാറ്റത്തു
 ചേർത്തുപുണൻകൊണ്ടാപാദമസ്തകം
 ചേർത്തുചേർത്താശ്വതലോടിക്കരംകൊണ്ടു
 മൂലാവതൊട്ടങ്ങനഗ്രാമിച്ചീടിനാൻ
 മാർത്താണ്ഡശിഷ്യനാമർക്കടാധീശപരൻ
 ഭീമസേന! മഹാവീരാ! ധരിക്കണീ
 രാമഭദ്രസപാമിതന്നെയും ച്ചാനിച്ചു
 താമസംകൂടാതെപോയാലടൻനിന്റെ
 ക്രാമസംപ്രാപ്തിക്കുബാധയില്ലേതുമേ
 രാമായണംകഥകേട്ടുകൊൾകഭവാൻ
 ആമോദമോടെമുരുകിപ്പറഞ്ഞിടാം
 ആമോദമാന്റിതുകേട്ടുകൊണ്ടിടുക
 ക്ഷേമോദയംരാമഭദ്രലീലാമൃതം
 മാർത്താണ്ഡവംശേശശരഥൻതന്നുടെ
 പുത്രനായ്പിറന്നുനാരായണൻ
 ഉത്തരകോസലത്തിങ്കലയോദ്ധ്യയെ
 നന്തമശ്രീരാജധാനിയിൽമേവുന-
 കൈരസല്യതന്നുടെപുത്രൻ രഘുത്തമൻ
 കൈകേയിതന്നുടെ പുത്രൻ ഭരതനും
 തത്ര പിന്നെസ്സമിതാത്മജൻ ലക്ഷ്മണൻ
 ശത്രുഘ്നനും നാൽവരിങ്ങനെജാതരായ്
 അത്രാന്തരെവിരവോടുവിശപാമിത്ര
 സത്രം മുടക്കുന്ന ഭൃഷ്കരെക്കൊല്ലുവാൻ
 വില്പംശരവുമെടുത്തുപറപ്പെട്ടു
 തെല്ലംമടിയാതെ താനുമനുജനും
 കാടകംപുക്കോരുനേരത്തുവന്നൊരു
 താടകയെക്കൊലചെയ്തുരഘുത്തമൻ
 സിലാശ്രമംപുക്കുനിൽക്കുംവായെ തത്ര
 ബലാവലേപംമഖംമുടക്കീടുവാൻ
 വന്നസുബാഹുപ്രമുഖവൃന്ദങ്ങളെ

ക്കൊന്നുടൻയാഗവുരക്ഷിച്ചു രാഘവൻ
 ചെന്നങ്ങവലൃക്കുമോക്ഷംകൊടുത്തുടൻ
 പിന്നെജനകന്റെ മന്ദിരംപ്രാപിച്ചു
 ത്രൈയംബകംപള്ളിവില്ലങ്ങുതന്നുടെ
 കയ്യിലെടുത്തു കലച്ചു മുറിച്ചുടൻ
 സീതാവിവാഹവും ചെയ്തു മുദാതന്റെ
 സോദരന്മാരും വിവാഹം കഴിച്ചിതു
 മാഗ്ഗ്ത്തവന്നുകടുത്തുതടുത്തൊരു
 ഭാഗ്ഗ്വരാനെക്കുറിപ്പുംജയിച്ചുടൻ
 സാകേതമന്ദിരം പൂക്കുടൻസീതയാ
 സാകംവസിച്ച് സുഖിച്ചു രാഘുത്തമൻ
 ഭവ്യനായുള്ള ദശരഥപുത്രൻ
 യൗവനരാജാഭിഷേകവും ദാരിച്ചു
 ദൈവബലേനമുടക്കിനാറുകൈകേയി
 കൈവല്യശീലൻപുറപ്പെട്ടുകാനനേ
 പ്രാപിച്ചസൗമിത്രീസീതാസമേതനായ്
 ഭൂപാലനന്ദനൻ ഭൂപൻമഹാരഥൻ

ധരിച്ചവല്ലാലംപിന്നെപ്പിരിച്ചുചെഞ്ചിടാഭാരം
 തിരിച്ചുമുവരും ഗംഗാതരിച്ചു ചിത്രകൂടത്തിൽ
 വസിച്ചുകാന്തികൾകൊണ്ടല്ലസിച്ചുമുവരുംമപ്പോൾ
 ഗ്രഹിച്ചദേവലോകത്തെ ഗമിച്ചതാതന്നെനിത്ഥം
 വചിച്ചതല്ലദാംഭോജേപതിച്ചോരുഭരതനെ
 തന്നിച്ചു പാദകം നൽകിയയച്ചിട്ടത്രിയെ
 ചെന്നു നമിച്ചു ഭണ്ഡകാരണ്യവസിച്ചു
 രാഘവൻതത്ര മദിച്ചോരുവിരാധനെ
 വധിച്ചുമാമുനിമാരെസ്തുതിച്ചതീർത്ഥവാടി
 നടന്നുപോരുകാത്താരെ കടന്നുചെന്നഗസ്തൃപന്റെ
 ഗ്രഹത്തിലങ്ങകുപുക്കു ഉടനവനനംചെയ്തു
 പരിചോടുമുദാ ഗോദാവരിതീരവസിക്കുമ്പോൾ

വരിപ്പാനാഗ്രഹത്തോടെ വരുന്നതുപ്പണലേടെ
 മുലയുംമുക്കുമുക്കോടെ കരവാറുകൊണ്ടുടനാശ
 ലേനംചെയ്യുസൗമിത്രികരഞ്ഞുതുപ്പണലേപായ്
 വരൻതന്നോടറിയിച്ചു വരനുംഭൃഷണൻതാനും
 കരുത്തുള്ള ത്രിശിരാവുംപരന്നവൻപടയുമായ്
 വരുന്നനേരമേരാമൻ കടുത്തസായകം
 ചാലേതൊടുത്തുരാഘവൻവേഗാൽ
 അടുത്തരാക്ഷസന്മാരെക്കെടുത്തുകാലന്തക്കാക്കി
 അതുകെട്ടുദശഗ്രീവനരിലേററംകയർത്താശു
 ചരിപ്പാനായ് പുറപ്പെട്ടു മുനിവേഷമവൻപൂണ്ടു.

അമ്മാമനാകുന്ന മാരിചനെച്ചെന്നു
 പൊൻമാൻവടിവാക്കിവിട്ടു ദശാനനൻ
 സന്മാഹമുണ്ടാക്കിരാമന്റെറപതിക്ക
 മമ്മായകൊണ്ടാശുചരാക്ഷവേഗേന
 മട്ടോൽമൊഴിയായസീതയെത്തൽക്കണ്ഠം
 കട്ടരഥത്തിൽകരേറിഗ്രമിക്കുന്ന
 ഭൃഷനെച്ചെന്നുതടുത്തജടായുവെ
 വെട്ടിവധിച്ചുകുളഞ്ഞുദശാനനൻ
 ചട്ടററലങ്കാപുരത്തെപ്രവേശിച്ചു
 കഷ്ടമദ്ദേവിയെതത്ര വെച്ചീടിനാൻ
 മാരിചമാനിനെക്കൊന്നൊരാഘവൻ
 തൽപ്രാണദേവിയെക്കാണാഞ്ഞുവിന്നനായ്
 തമ്പിയോടൊന്നിച്ചുതേടിനടകൊണ്ടു
 വമ്പിച്ചുകാനനേവനുമരിച്ചൊരു
 വമ്പനാംഗുദ്യനെസംസ്കരിച്ചീടിനാൻ
 കമ്പംവെടിഞ്ഞുകബന്ധനെയുംകൊന്നാൻ
 സന്യാസമോദംശബരികുളമോക്ഷവും
 സംഭാവനംചെയ്തുതാനുമനുജനും
 പമ്പുകടന്നുനടന്നുവരുവിധയ

വ്യഗ്രതകൂടാതെത്താൻ ചെന്നുവന്നിട്ടു
 നഗ്രഹംവാങ്ങിമഹാഗിരിതന്നുടെ
 അഗ്രേവളരെയെപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന
 സുഗ്രീവനോടൊത്തു സഖ്യവുംചെയ്തിട്ടു
 ഉഗ്രങ്ങളായുള്ള സാലങ്ങളുംമുറിച്ചു
 ഗ്രനാംബാലിയെബാണേന രാഘവൻ
 നിഗ്രഹിച്ചുപൊട്ട രാജ്യപ്രഭുതപവും
 സുഗ്രീവനാക്കിക്കൊടുത്തുവാഴിച്ചിതു
 ദിക്കുകൾനാലിലും ജാനകീദേവിയെ
 ചിരിക്കുന്നുതേടുവാനായിപ്പുറപ്പെട്ടു
 മർക്കടന്മാരുടെ കൂട്ടമങ്ങായതിൽ
 തെക്കോട്ടുതേടുവാൻതാനുംപുറപ്പെട്ടു
 അക്കടൽ ചാടിക്കടന്നുതെരികെന്ന
 രക്കൻറലങ്കാപുരത്തെയുംപ്രാപിച്ചു
 മൈക്കണ്ണിമാർമിഴിയാളെയുംകണ്ടുത്താൻ
 തൃക്കാഴ്ചവച്ചിതുരാമാംഗുലീയകം
 ചൊൽക്കണ്ടരാമദേവൻറകൃപകൊണ്ടി
 തൊക്കയുംസാധിച്ചുത്താനുംവുകോദരാ.

മേടിച്ചുവൃദ്ധാമണി ഒടിച്ചുകല്പകവൃക്ഷം
 മുടിച്ചുകാനനമെല്ലാം പൊടിച്ചുരാക്ഷസന്മാ
 ക്കിട്ടിടിച്ചുമേഘനാഭൻതാൻപിടിച്ചുമല്ലൂരംകെട്ടി
 പിടിച്ചുരാവണൻമുമ്പിൽ ഗമിച്ചു രാക്ഷസൻകണ്ടു
 ചിരിച്ചുനമ്മുടെവാലും കരിച്ചു വൈരികളുവന്നടുത്തു
 ഞാനുമപ്പോൾവാലെടുത്തു മാളികയ്ക്കുതീകൊടുത്തു
 സംഭ്രമമൊന്നുകടുത്തു സംപ്രഥമരത്തിനടുത്തുവന്നവർക്കുള്ളും
 കടുത്തു ഭൃഷ്ടനെറാണംകെടുത്തു ലങ്കയുംചുട്ടു
 കരിച്ചുസ്മരാക്കിക്കൊണ്ടമന്ത്യവൈരിവൃന്ദത്തെ
 യമത്തുവച്ചുഞാനോവാനു സമസ്തമങ്ങറിയിച്ചു
 പോരിനായിപ്പുറപ്പെട്ടുപാദാതെ

കപിത്രേണുനാരോടുമൊരുമിച്ചു
 വീർപ്പുംഗവൻരാമൻ വാരിധിതടൈവന്നു
 ഭൂരസേനയുംതാനുംപാശാതെപടവീടുമാദരാലുറപ്പിച്ചു
 അന്നേരംവിഭീഷണൻ ചെന്നരാമനെക്കണ്ടു
 വന്ദിച്ചുകപികളോടൊന്നിച്ചുവസിച്ചിട്ടു
 ഏതുമേമടിയാതെ സേതുബന്ധനംചെയ്തയാതുകൾ
 കൊരുധുമകേതുവായതുംപിന്നെസാധുകൾക്കൊരുമുകതി
 ഹേതുവായതുംരാമസേതുചെന്നതിനിപ്പോളേതുംസംശയമില്ല
 ലംഘിച്ചുസമുദ്രത്തെലങ്കയിലകംപുകുക്ക
 ശങ്കിച്ചവരെന്നൊരുലങ്കാവാസികളെല്ലാം
 രൂക്ഷരപെരുകുന്ന രാക്ഷസഭടന്മാരും
 പൊല്ലാതാമസിയാതെ വില്പും കന്തവും വാളും
 കല്ലും വുക്കുവും കൂർത്തപല്ലമെന്നിവകൊണ്ടു
 തല്ലും തങ്ങളിലോരോ മല്ലുംതള്ള ലംഘെട്ടും
 കൊല്ലുന്നുണ്ടുഞാനെന്നുചൊല്ലുംശബ്ദയുമേററും
 കത്തുകൊണ്ടോരോകൂട്ടം ചത്തുപോരമായുള്ള
 യുദ്ധമിങ്ങിനെകൂട്ടി വൃദ്ധന്മാരതിൽ ചിലർ
 ഉത്തമരതിൽ ചിലരിങ്ങിതഥമായതുനേരം
 ധൂമ്രാക്ഷൻമകരാക്ഷൻ യുപാക്ഷൻപ്രഥുകായൻ
 താമ്രാക്ഷൻ വിരൂപാക്ഷൻശോണിതാക്ഷനുംപിന്നെ.

കംഭൻനീകംബനകമ്പനെന്നുള്ളൊരു
 വന്ദമുവാംനിലിന്മാരിവുണ്ടും
 കംഭിനാദൻമേഘനാദനമെന്നുള്ള
 കംഭീന്ദ്രവിക്രമന്മാരായവൈരികൾ
 സമ്പ്രഹാരാനേമരിച്ചുദിനംപുകുക്ക
 സംഭ്രമത്തോടെ പൂർപ്പെട്ടുരാവണൻ
 രാവണകണ്ഠങ്ങൾപത്തുംകണ്ടുകൊണ്ടു
 രാഘവൻകണ്ടിച്ചുകണ്ടിച്ചുപിന്നെയും
 കണ്ഠതയെന്നിയെ വന്നടുക്കുംദശ

ക്ഷണൈവ ബ്രഹ്മാസ്മാകന്നസാധകം
 കൊണ്ടുവയിച്ചുപതിപ്പിച്ചഭൂമിയിൽ
 കണ്ടുതീച്ചുവണങ്ങിസുരന്മാരും
 അണ്ടർകോൽതാനുംപുരസ്ത്രീകളുംവന്നു
 വേണ്ടുവിധംപ്രശസ്തംപ്രശംസിച്ചിതു
 ഇങ്ങനെസാധിച്ചുസാധ്യങ്ങളൊക്കെയും
 തിങ്ങിനമോദേഹ രാമഭദ്രസപാമി
 ലങ്കാപിരാജൻവിഭീഷണൻതാനെന്നു
 പങ്കേരുമാക്ഷനും കല്പിച്ചുസീതയെ
 വന്നിപ്രവേശന ശുദ്ധയാക്കിക്കൊണ്ടു
 ധന്യമാംപുഷ്പകമേരിപ്പറപ്പെട്ട
 തന്നെസാകേരമന്ദിരംപ്രാപിച്ചു
 പട്ടാഭിഷേകവും സാധിച്ചുമന്നിടം
 തൃഷ്ണിയിൽ രക്ഷിച്ചുവാഴുന്നകാലത്തു
 ലോകാപവാദേനസീതയെക്കാനനെ
 ശോകേനസംത്യജ്യലോകാദിനായകൻ
 വിശ്വപമെല്ലാംവെളുപ്പിച്ചുകീർത്യാപരം
 വിശ്വപവീരൻമമസപാമിരഘു ഞ്ഞമൻ
 അശ്വപഥേധമഖംചെയ്യദശാന്തരേ
 വൈദേഹിപെറുതേരണ്ടുശിശുക്കളും
 സാദരമന്നതൽബാലരോടൊന്നിച്ചു
 വാല്മീകിമാമുനിത്രേഷ്ടനുംവന്നടൻ
 നാരായണകഥകേൾപ്പിച്ചുമാമുനി
 ഗീരിനാൽരാമനെവന്ദിച്ചുനന്നരം
 തണ്ടാർകഴൽമണിവൈദേഹിവഹ്നിയിൽ
 രണ്ടാമതുംപ്രവേശിപ്പാൻനിയോഗിച്ചു
 കൊണ്ടാടിയിലവരഭൂമിപിളർന്നാതു
 തണ്ടാരിൽമാതുതാൻപാലാഴിപ്പുകിതു
 അന്നകൻതാനതുനേരമയോദ്ധ്യയിൽ

അന്തണവേഷംധരിച്ചുവന്നാദരാൽ
 മന്ത്രിച്ചുപോയതുമേന്മയെന്തുമിതി
 യന്ത്രിച്ചമണിവൈകുണ്ഠപ്രവേശിച്ചു
 വെക്കുംഭരതനും ശത്രുക്കനും ശംഖ
 ചക്രങ്ങളായിച്ചമഞ്ഞാർന്നന്തരം
 നമ്മോടുയാത്രയുംചൊല്ലി രഘുത്തമൻ
 നിർമ്മായവിഷ്ണുസ്വരൂപംധരിച്ചുടൻ
 പാലാഴിപുഷ്പഹണീന്ദ്രതല്ലേമുദാ
 ത്രൈലോക്യനാഥൻവസിച്ച്വുകോദര!
 ഞാനുംവിഭീഷണൻജാംബവാൻതാനുമി
 മൂന്നുപേരിങ്ങനെശേഷിച്ചഭൂമിയിൽ,
 മറ്റുള്ളവാനരന്മാരമയോദ്ധ്യയിൽ
 പെറ്റവളെന്നാരുനാനാജനങ്ങളും
 തെറ്റൊന്നുദേഹംവെടിഞ്ഞുദേവാലയം
 പറ്റിസുഖിച്ചു വസിക്കുന്നുസാദരം,
 ഇക്കഥാകണ്ഠനുംചെയ്യുംജനങ്ങൾക്കു
 ദീവങ്ങളെല്ലാമകുന്നുപോമത്രയ
 ല്ലരക്കാമ്പിലുംജ്ഞാനമുണ്ടാംവുകോദര
 നീക്കമില്ലതുമേമാതൃഗർഭഭവന
 പുകുംപിറന്നുംവളൻമരിക്കുമി
 ദുഷ്ടർമ്മയോഗവുംവേർപെടും സംസാര
 മാഗ്ഗങ്ങളുംവിടുമാനന്ദസുന്ദര!
 സ്വഗ്ഗംഗമിക്കാം രഘുപ്രവീരൻതന്റെ
 സല്ലാഹിസംവാദമുള്ളവണ്ണംതന്നെ
 കേൾക്കുന്നവർക്കുധരിക്കുവുകോദര!
 പൊയ്ക്കൊരുകനീയിനിഭീമസേനാഭവാൻ
 ഞെക്കുണ്ണിയാളുടെമോദംവരുത്തുക
 ചൊല്ലൊണ്ടകല്യാണസൗഗന്ധികങ്ങളെ
 കൈക്കലാക്കിക്കൊണ്ടുപോകെടോപാണ്ഡവ!

അക്ഷരസമുദയം വിത്തേശ്വരാജന്റെ
 പുഷ്പരണിതനിൽനില്ക്കുന്ന നീചെന്ന
 തക്കത്തലൊക്കെ ഹരിക്കുന്ന നേരത്തു
 വക്കാണമേശ്വരവാൻ വന്നാടുകും ചില
 മുർഖരായുള്ള കാവൽക്കാരക്കര
 കക്കുശൻ ക്രോധവശൻ മഹാകണ്ടകൻ
 വേഗമടുത്തു തടുക്കുന്ന നേരത്തു
 പുഷ്പരമായ ഗദകൊണ്ടു താഡിച്ചു
 ശീശ്രമങ്ങോടിച്ചുകൊൽകവുകോദര!
 വ്യാഖ്രംഭമുന്മുഖം കുറുനരിശ്രുതങ്ങ
 ഉൾക്കവേപേടിച്ചു മണ്ടുന്നതു പോലെ
 വിക്രമമുള്ള നീകാതും ലഭിക്കുകോ!
 ഇതഥാപരത്തുമറഞ്ഞു ഹന്തമാന
 മെത്രയും മോദിച്ചു കന്തികുമാരനും,
 തത്രനിന്നാശുഗമിച്ചു ദിവ്യസ്ഥലേ
 വിത്തേശ്വരാരിയിൽ ചെന്നിറങ്ങിയിറങ്ങി.

കല്പലാലജാലംകളിക്കുന്ന കണ്ടു
 കമലമണിനിറമടയകമലമതുകണ്ടു
 കല്യാണിമാരുംകളിക്കുന്ന കണ്ടു
 പൊലിമയൊടു ചടുലജലവതിവുമതുകണ്ടു
 അന്നങ്ങളെ പരക്കുന്ന കണ്ടു
 അനവരതമവരയനടനമതുകണ്ടു
 ചക്രപാകങ്ങളേ വിക്രമകണ്ടു
 ചടുലമലർമിഴികളുടെകളിവിതുകണ്ടു
 മത്സ്യങ്ങളോടിനടക്കുന്ന കണ്ടു
 മണമിയലുമതി കസുമനിരകളുകണ്ടു,
 മഞ്ഞട്ടംഗോദ്യമപ്രയാണങ്ങൾകണ്ടു
 മലർമധുരതരനിരകളുതിസപദികണ്ടു

സർസംഗശൃംഗാരഭാവങ്ങൾകണ്ടു
 സരസകരസരസിരുഹനികരമതുകണ്ടു
 ചക്രവാകങ്ങളുടെ ചാപലംകണ്ടു
 ചട്ടലതരണികളുടെയസകണ്ടു രതികണ്ടു,
 നക്രങ്ങൾകേറിക്കിടക്കുന്നകണ്ടു
 നട്ടവിലരസട്ടലമതിവിടവുമഥകണ്ടു,
 വക്രങ്ങളായുള്ള തീരങ്ങൾമച
 വലിയജലതീരനിരകൾവീരവിനൊട്ടുകണ്ടു
 ഗന്ധദീപംവന്നുപൊങ്ങുന്നകണ്ടു
 ഗളഗളിതരരണിതകളുപാലിമകണ്ടു
 ഗന്ധവിമാർവന്നുനീന്തുണകണ്ടു
 ഗഗനചരകലമഖിലമുപരിബതകണ്ടു
 കൽഹാരപുഷ്പം നിരണങ്ങുകണ്ടു
 പുളിനരുചിനളിനികടൈതളിവുമഥകണ്ടു
 ഐരാവതംവന്നിറങ്ങുന്നകണ്ടു
 അവനയവിഹരണവുമിഹസുപദികണ്ടു
 മാരാരികൂററൻമദിക്കുന്നകണ്ടു
 മദനനടകൊടിയുടയമകരമതുകണ്ടു
 ആദിദേവന്റെറതുരഗങ്ങൾകണ്ടു
 അരികിലുടനവനയനടനമതുകണ്ടു
 ഇങ്ങിനെസൗഗന്ധികപ്പൊയ്കണ്ടു
 ഇരുപുറവുമഥരജനിചരവസതികണ്ടു
 ഇംഗിതംചേരുന്നപുഷ്പങ്ങൾകണ്ടു
 ഇതുസകലമിഹസുലഭമിതിമനസ്സികണ്ടു.
 ചാടിമെല്ലവേപുഷ്പവാടിയിൽഭീമസേനൻ
 മോടിയിൽ മുടിതന്നിൽമുടിനല്ലൊരുപുഷ്പം
 പേടിപൂണ്ടുനക്രങ്ങളോടീരേവേമാറി
 താടിമീശയുംമേനിമുടീരോമവുംകൊണ്ടു

പാടിവാരിജന്തനിലാടിമരയന്നം
 വാടിടാത്തപുഷ്പങ്ങൾതേടിടാചക്രവാകം
 കോടിസാഗരങ്ങളിൽ കൂടിയെത്രയുമുള്ളിൽ
 പേടികാരണംതദാസാരസങ്ങളിൽനിന്നു
 സാരസങ്ങളുമെല്ലാം ഭൂരത്തുപറന്നങ്ങു
 തീരത്തുവസിക്കുന്നു ആധികൃമുടയൊരു
 വീരൻഭീമസേനൻതാൻ ചാരുതപമിയലും കൽ
 ഹാരത്തെകരംകൊണ്ടു കണ്ടിച്ചമുതലയെ
 മണ്ടിച്ചുവരുന്നതും കണ്ടപ്പോളരക്കരം
 ശുണ്ടിച്ചുപറച്ചെടുശബ്ദം ജ്ഞാതർവട്ടു
 കണ്ടുമാർപലർകൂടിച്ചെണ്ടക്കാ
 ക്കിമാനംകൊണ്ടാപത്തിടകൂടി.

“കൽഹാരപുഷ്പങ്ങൾകുട്ടുപറിക്കുന്ന
 കള്ളാനിനക്കടികൊള്ളുമെന്നിങ്ങനെ
 കൊള്ളാമഹംഭാവമെന്തെടാ! കശ്ശല!
 വെള്ളത്തിൽനിന്നങ്ങുകേറിനിന്നീടുക
 കല്യാണസൗഗന്ധികംവന്നു മോഷ്ടിച്ചു
 മെല്ലെത്തിരിച്ചുണ്ടുകൊണ്ടുപോവാൻ നിന
 ക്കില്ലെടാസാമത്വമല്ലോമഹാജളാ!
 നില്ലെടാനിന്റെവിനാശംവരുന്ദധരം
 ഞങ്ങളെതമ്പുരാനായധനേശ്വരൻ
 ഞങ്ങളെകാവൽക്കുകല്പിച്ചിരിക്കുന്നു
 ഏങ്ങാനുമീവകഷ്ടപ്പംപലഭിക്കുമോ
 ചങ്ങാതിമോഹിച്ചതെല്ലാം വൃഥാഫലം
 കല്പവൃക്ഷങ്ങളെപ്പുഷ്പങ്ങളെക്കാളു
 മത്തുതമാകുന്നകൽഹാരപുഷ്പങ്ങൾ
 കെല്ലൊടുകൊണ്ടുവന്നുണ്ടാക്കിതമ്പുരാൻ
 ഏപ്പൊഴുമങ്ങിതല്ലാതില്ലചിന്തിതം

മമ്പതുക്രട്ടം നിധിവച്ചിരിക്കുന്ന
 തമ്പുരാനിപ്പോളതിലും വിശേഷിച്ചു
 പൊന്നുവിലേയ്ക്കുണ്ടെന്നു ധരിക്കുന്നീ
 വമ്പതുടന്നാൽ കണക്കില്ലപുരുഷ
 തമ്പുരാനിപ്പോളുടപ്പാൻ കൊടുക്കുന്ന
 തെണ്ണിയാൽ പത്തുനൂറ്റിൽ കുറവില്ല
 പൊൻപൂവുമുടാനുവർക്കുകൊടുക്കണ
 മമ്പതു മമ്പതു നിത്യം ചിലവുണ്ടു്
 അമ്മമാക്കൊക്കെയും വെച്ചു വെച്ചു വെ
 ചെമ്മെ പകത്തുകൊടുക്കുന്നതങ്ങരക്ക
 തിന്നാൻ പുകയിലവെറിലപാക്കെന്ന
 തമ്മമാർ തന്നു പുലർത്തുന്നതെന്നറി
 കുറവു വരുത്തിപ്പറത്തിറക്കിടുവാൻ
 മറ്റുള്ള മന്ത്രികൾ നോക്കുന്നതുകൊണ്ടു
 ചെറും ചെലിക്കയില്ല മമ്മമാർ തങ്ങരക്ക
 കൊറ്റിനും തേപ്പാനുമെല്ലാം തരുമല്ലോ
 മോഷണം തെല്ലുണ്ടിവെക്കുന്നതങ്ങടെ
 ഭൂഷണക്കാർ ചെന്നുമുപ്പിലേക്കു റൂപ്പിച്ചാൽ
 ഏഷണിക്കാരും പലരുണ്ടുവരുടെ
 ഭീഷണിക്കൊണ്ടും ഭയമില്ലതങ്ങരക്ക
 പെൺപിറന്നോർ ചെന്നുണർത്തിച്ചതൊന്നുമി
 തമ്പുരാൻ കേൾക്കാതിരിക്കില്ല നിശ്ചയം
 പൊൻപൂവുകാക്കുന്നതങ്ങളെ വേച്ചു
 പെൺപിറന്നോർ കന്യസംസാരമില്ലമോ
 കാര്യക്കാരും ആമെന്നോക്കിയ ധൂനു
 ഞ്ഞാരിയപ്പട്ടര ധൂനുമാർ പലരുണ്ടു്
 കേൾയിമ്മക്കാരണ്ടുടക്കളുക്കാരണ്ടു്
 നായന്മാരായുള്ള കമ്പടിക്കാരണ്ടു്
 ചന്തക്കുഴൽക്കാർ പരിനെയ്തപ്പള്ളിയു

ഞ്ഞമില്ലിപ്പോളു കാപുരിതന്നി
 ലത്തണന്മാരും പ്രഭുക്കളും ഭൃത്യരും
 ചന്തമേറിട്ടുപണിക്കരച്ചന്മാരും
 ഐന്തിന്നനേകം പറഞ്ഞിട്ടുകാളും
 ചിന്തിച്ചുകണ്ടാലിതിന്നൊത്തരാജ്യമി
 ന്നനീകത്തന്നിലും ഭൂരത്തുമില്ലെന്നു
 സന്തതം ചൊല്ലുന്നു സർവജനങ്ങളും
 ഇവയെല്ലാമുള്ള കബേരന്റെറനാട്ടിന്നു
 നീവന്നുകേറിക്കവൻതുടങ്ങിയാ
 ലീവന്നുതങ്ങളീനേകനുള്ളുന്നനി
 ഭാവിച്ചതൊന്നും നടക്കയില്ലേതുമേ
 ഇക്കണ്ടത്തങ്ങരക്കെജമാനനേകനു
 ങ്ങരക്കൊമ്പിലയാരക്കതെല്ലാമയമില്ല
 ചൊൽക്കൊണ്ടരാക്കുസൻക്രോധവശെന്നു
 ദിക്കുകളൊക്കെജയിച്ചോരുപുരുഷൻ
 ക്രോധവശെന്നുപേരുകേട്ടാൽതന്നെ
 ബോധംവരുന്നിനക്കായാടെവിക്രമം
 വമ്പനാമങ്ങളാൻകയത്തുവരുന്നതിൻ
 മുമ്പെതരിക്കനെചൊയ്ക്കാറുകനീ! ശം!
 പൊൻപൂപറിക്കുന്നനിന്നെപ്പിടിപെട്ടു
 ചെമ്പുകിടാരത്തിലിട്ടുവരുകാതെ
 തമ്പരാൻതുകാലിണയാണഭോഷ്യല്ല
 ഡംഭകാട്ടാതെനടക്കനീദിമ്നതേ!
 ശംഭുസഖന്റെറസരസ്സിലെപ്പുഷ്പം
 തരിമ്പുപോലുംകൊണ്ടുപോവാൻകഴിയാതാ.

ഇത്തരംഘോഷിച്ചുചെന്നടുത്തീടുന്ന
 നകുതഞ്ചരന്മാരെയാക്കെഗഭകൊണ്ടു

താഡിച്ചു താഡിച്ചു മണ്ടിച്ചു മണ്ടിച്ചു താ
 മസ്തിക്കം തെക്കയത്തു വൃകാദരൻ
 തല്ലുകൊണ്ടിടിനകിങ്കരന്മാരുടെ കണ്ണുപോയി ചിലർ
 കാലുപോയി ചിലർ എല്ലാടിഞ്ഞ ചിലർ പല്ലുപോയെ
 നല്ലവല്ലാതെ ഭേദം വളഞ്ഞു പോയി ചിലർ
 ഒക്കവെ ചെന്നു കൂട്ടായ വശൻ തന്റെ
 കാലു പതിച്ചു പറഞ്ഞു തുടങ്ങി നാർ
 “ വക്കാണമേറുന്ന പൊണ്ണത്തടിയനാം
 ധിക്കാരിമാനഷൻ പോന്നു വന്നു നന്നെ
 ചൊല്ലൊണ്ടു കല്യാണ സൗഗന്ധിക
 ശ്രുട്ടമൊക്കെ പറ്റിച്ചു കരസ്ഥമാക്കിക്കൊണ്ടു
 നില്ക്കുന്ന നേരത്തു ഞങ്ങൾ വിരോധിച്ചു
 മുഷ്ടിയെ വനിമതെല്ലാം യെമില്ലാ എന്നു പൂത്തു ഞങ്ങളെ
 തല്ലിയോടിച്ചു വൻ പിന്നെയും പൂഷ് പാപരിക്കുന്നു കശ്ശലൻ
 ഒന്നുമെടുത്തു ഞ്ഞിപ്പിടിച്ചു ഞൻ
 കണ്ണും ചുവത്തിക്കയത്തു വരുന്നോരു
 കാലനെപ്പോലെ കയത്തു വൻ തന്നെ
 കാലനും കൂടെ തടുപ്പാൻ വശമില്ല
 കാലം കല്പിച്ചു കിങ്കരന്മാർ ഞങ്ങൾ
 ധാവനം ചെയ്തു പോയെന്നു തന്നെ നല്ല
 മൂക്കു മുറിഞ്ഞിതു മുഞ്ഞി പതഞ്ഞിതു
 കാലം മുടക്കം ചിലർക്കു വന്നു പിന്നെ
 നാക്കു മുറിഞ്ഞു പോയ് വാക്കു പുറപ്പെടാ
 ചാക്കു മാത്രം പുനരാരക്കം ലഭിച്ചിലാ
 നോക്കുന്ന ദിക്കിലിപ്പൊണ്ണത്തടിയൻ ഗദയുമായ്
 പാർക്കുന്നു കൊൽവാൻ പരുന്നെന്നു തോന്നുന്നു
 രാക്ഷസാധിപൻ പരമാജനാജൻ തന്റെ
 ശ്രദ്ധനായുളള അഭ്യന്തര മഹാബലൻ

കാൽക്ഷണം വൈകാതെ മെന്റപ്പുരുഷനെ
 കാലന്തർക്കാക്കുവാണെന്നുമടിക്കുന്നു
 ഏന്നുള്ള കിങ്കരന്മാരുടെ വാക്കുകേ
 ഞ്ഞുകയത്തു പുറപ്പെട്ടു തൽക്ഷണം
 വാളംപരിചയം കയ്യിലാക്കിക്കൊണ്ടു
 ചീളന്നുചെന്നു തടുത്തു നിശാചരൻ,
 നില്ലെടാമുഡ! നിനക്കിന്നു നമ്മുടെ
 കുൽഹാരപുഷ്പം കവന്നു കാരുണം
 വല്ലാത്ത ഹംഭാവമെല്ലാശമിപ്പിതി
 നുള്ളാരുസംഗതിവന്നുകൂടി ജള
 വിക്രമിയാകുന്ന ക്രോധവശൻ പണ്ടു
 ശക്തനെച്ചെന്നു ജയിച്ചു പലകുറി
 ദിക്കും ദിക്കും ഭങ്ങു തല്ലിത്തകർത്തൊരു
 ദിക്കുകൾ പത്തും ജയിച്ചു ചിളങ്ങുന്ന
 നകതഞ്ചരേന്ദ്രനെപ്പേടികൂടാതെ നീ
 മത്തനായ് നിങ്ങളധികസൗഗന്ധികം
 കട്ടുകൊണ്ടീടുവാൻ ഭാവിക്കയാലിന്നു
 വെട്ടുകൊണ്ടുതകൻ വീടുപുക്കീടുമേ
 അപ്പുലോകാധിപന്മാരിൽ വെച്ചത്രയും
 ശ്രേഷ്ഠനാം വിത്തേശനാഥന്റെ പുഷ്പങ്ങൾ
 കിട്ടുമോമുഡ നിനക്കെടാഭർമ്മതേ!
 കിട്ടുംതലയ്ക്കീടുവെട്ടുമെന്നോക്കുനീ
 മറ്റുള്ള ദിക്കിൽ നടന്നു ഫരിപ്പിച്ചു
 മറ്റുള്ള വിദ്യകളെല്ലാം പ്രയോഗിച്ചു
 തെറ്റെന്നു കിട്ടും വിരുതുകെട്ടിക്കൊണ്ടു
 മുറും നടക്കുന്ന കൂട്ടങ്ങളൊക്കെയും
 ഇട്ടിക്കിൽ വന്നു മടങ്ങാതെയാരുമി

പ്രിതനാളംകണ്ടുപോരുന്നതങ്ങിനെ
 ഇന്നുവിരതഴിപ്പിക്കുന്നതൊണ്ടുഞാൻ
 ഏന്നോടെതിപ്പാൻമതിയാകയ്ല്ലനീ,
 ചെട്ടെന്നുനിന്നെ ജയിച്ചീലത്താനാകി
 ലിട്ടതല്ലന്റെ പേരല്ലനാനേനിന്റെ
 മസ്തകംവെട്ടിപ്പിളക്കുന്നതുണ്ടുഞാൻ
 ഹന്തസന്നാഹപ്രതിജ്ഞചെയ്യുന്നുഞാൻ
 മൺകടം മംഗലിചട്ടികലങ്ങും
 മക്കൊണ്ടുകൊട്ടിയുണ്ടാക്കും കുശവൻതാൻ
 പങ്കജസംഭവൻബ്രഹ്മാവുതാനെന്നു
 സങ്കല്പമുളവാർമഴക്കുന്നുസാമ്പ്രതം
 സൃഷ്ടിക്കുവേണമെന്നുവിരിഞ്ചെന്നു
 പുഷ്ടിക്കുവേണ്ടപ്രവൃത്തിയെന്നിങ്ങനെ
 അഷ്ടിക്കുവേണ്ടിക്കലംകൊട്ടിവില്ലെന്നു
 ജ്യേഷ്ഠിക്കുഹംഭാവമയ്യോശിവശിവ!
 എന്നതുപോലെജനങ്ങളെല്ലാംസമ
 മെന്നുനിനക്കുള്ളിലുണ്ടാമഹംഭാവം
 ഇക്കാലമായതുപോക്കും പിടിപ്പിച്ചു
 നിക്കണ്ടരാത്രിഞ്ചരേന്ദ്രൻമഹാബലൻ
 അക്കന്നക്കണ്ടോരുമിന്നാമിനുണ്ടുപോ
 ലക്കണക്കായുരം നിന്റെപരാക്രമം.

അളകാമന്ദിരംതന്നിലിളകാതെയിരിക്കുന്നു
 ഇളിബിളിസുതൻതന്റെകളികളികളുംതന്നിൽ
 കിളുത്തുണ്ടായൊരു പുഷ്പമൊളിച്ചു കൊണ്ടുപോവാനാ
 യ് പുളച്ചുവെന്നാമനിന്റെതിളപ്പൊങ്ങിവിങ്ങുന്നു
 വെളിച്ചെണ്ണക്കിടാരത്തിൽവലിച്ചിട്ടുവരുകൊതെ
 നിലച്ചിടില്ലിനിക്കുള്ളിൽജപിച്ചിട്ടെന്നൊരുകോപം
 കലച്ചുവില്ലതന്നായ് തൊടുത്തുബാണമെയ്യുമ്പോൾ

മലച്ചുവീണനീയങ്ങമരിച്ചുപോമതല്ലെങ്കിൽ
 പിടിച്ചിൻമുഷ്ടികൾകൊണ്ടുകൊടുപ്പിൻനിങ്ങളങ്ങോട്ടു
 നടപ്പിൻമന്ദനക്കെട്ടിയെടുപ്പിൻമന്ദിരേചെന്നു
 കടപ്പിൻചാരനക്കൊന്നുകൊടുപ്പിൻമന്ദ
 നോടിത്ഥംവചിച്ചുകാഴ്ചയായ് വച്ചു
 വണങ്ങിപ്പോരുവിൻനിങ്ങൾ”

ഇത്തരം ദ്വാക്കരയ്ക്കു നാടുഷ്ഠരോ
 ടുത്തരം സതപരം ചൊന്നാൻ വൃകാഭരൻ
 “മന്ദരാംനിങ്ങളെ വാശംചുടിച്ചുഞാ
 നുത്തരാശാരനായകബേരന്റെ
 പത്തനംകുത്തിക്കഴിച്ചുങ്ങതിൽപ്പെട്ട
 വീരങ്ങളെല്ലാംകരസ്ഥമാക്കിടുവൻ
 പത്മലൊന്നുകുറുത്തു നിക്ഷേപങ്ങ
 ളൊത്തവണ്ണം ചെന്നുവേഗേനഭൂലം
 കുത്തിക്കഴിച്ചുങ്ങെടുത്തുഞാനാശുപാ
 യെത്തന്നതുണ്ടുമല്ലത്തനേസതപരം
 ‘പോടാ! കരാള! നിശാചര! നീ! ശരാ!
 മൂഡ! രണത്തിനുവാടാതുണസമ!
 കൂടലുയോഗംതുടങ്ങുന്നനേരത്തു
 നാടുംതകിത്തുടനോടുംജള നിന്റെ
 നാടുവെടിഞ്ഞങ്ങു പാടു പെടുകാല
 നോടുള്ള സംഗമം കൂടാതെ പോകയില്ലോടായിലിന്നുനീ.

തന്നത്താനറിയാതെ തന്നെക്കാൾബലമുള്ള
 ധന്യന്മാരെടുചെന്നു സന്നാഹം തുടന്നെന്നാൽ
 പിന്നെത്താനറിയാമെന്നു നീ ധരിച്ചാലും
 മനിലും സുരലോകംതനിലും പുകഴ്ന്നൊരു
 മനവൻ വൃകാഭരൻ ഞാനെന്നുധരിച്ചാലും
 ഇന്നുള്ള വിൽത്തന്മാരൊന്നും നമ്മുടെനേരെ
 നിന്നുസംഗരംചെയ്തയില്ല ശങ്കയില്ലേതും
 അയ്യോ രാക്ഷസാധമ! നീയോനമ്മൊടുയുദ്ധം

ചെയ്യാമെന്നൊരു ബാണമെന്യൊന്നായ് പുറപ്പെട്ടു
 അയ്യോ! ഭോഷരേ! നിങ്ങളയ്യായിരവുംകൊടി
 ലക്ഷവും സ്വരൂപിച്ചിട്ടെങ്കുമൊക്കെയെന്റെ
 പക്ഷമായ് പുറപ്പെട്ടുതൽക്ഷണം വരുന്നാകി
 ലിക്ഷണമടിച്ചുഞാൻ തൽക്ഷണം മുടിച്ചിടും
 പക്ഷികൾക്കൊരുപോലെ ഭക്ഷിപ്പാൻ വകയാക്കും”

ഇത്ഥം പറഞ്ഞു ഗഭകൊണ്ടുവേഗേന
 യുദ്ധം തുടങ്ങി മുടങ്ങാതെ പാണ്ഡവൻ
 നകുതഞ്ചരനൊരു മന്യന്തുകോപേന
 യുക്തമായ് ഘോരപ്രയോഗം തുടങ്ങി നാർ
 രൂക്ഷമാം വണ്ണം കയറ്റുവരുന്നൊരു
 യക്ഷലക്ഷത്തെയും തൽക്ഷണം മാരുതി
 ക്ഷിപ്രം ഗഭകൊണ്ടു താഡിച്ചു മണ്ടിച്ചു
 പുഷ്പങ്ങളെല്ലാമുത്തു സ്വരൂപിച്ചു
 കെട്ടിത്തലയിലെടുത്തു പുറപ്പെട്ടു
 ചെട്ടെന്നു ചെന്നു കപീന്ദ്രനെ വന്ദിച്ചു.

ഗന്ധവാഹാത്മജൻ മോദനസാരം
 ഗന്ധമാദനാരണ്യേന പോയ് ചെന്നടൻ
 തത്ര വടിവോടു വായുസുതൻ ധർമ്മ
 പുത്രരേയും ഭാര്യമാരേയും കണ്ടടൻ
 സന്തുഷ്ടനായ് നിന്നു വന്ദിച്ചു ജ്യേഷ്ഠനെ
 ചന്തമേരും നല്ലപുഷ്പങ്ങളൊക്കവേ
 ദ്രൗപതിതന്നുടെ കയ്യിൽ കൊടുത്തിതു
 ഭൂപതിനന്ദനൻ ഭൂപൻ മഹാരുഥൻ,
 ഇങ്ങനെ കല്യാണസൗഗന്ധികാർപ്പണം
 മംഗളം ചാരുകല്യാണം ശുഭം ശുഭം.

കല്യാണസൗഗന്ധികം
 ശീതങ്കൻ തുള്ളൽ സമരപ്പം.

വ്യാഖ്യാനം.

കലശിരി = കലപവൃതം; മേന്മ, ഹിമവാൻ, വിന്ധ്യൻ, മാല്യവാൻ മലയൻ ഗന്ധമാദനൻ ഇവ കലപവൃതങ്ങളാകുന്നു ഉമാകാന്തൻ = ശിവൻ; ഗജാസുരനെ ശിവൻ കൊന്നിട്ടുണ്ട് കരിവേഷം = ആനയുടെ രൂപം മലർബാണം = പൂമ്പാമ്പ് മലനാരി = ഹിമവാൻ പർവതത്തിന്റെ പുത്രി (പാർവതി) കലവി = സന്തോഷം കലുഷം = പാപം കലയേ അഹം = ഞാൻ ചെയ്യുന്നു കളവാണി = മനോഹര വചനത്തോടു കൂടിയവൾ ഹരിഹരസുതൻ = വിഷ്ണുവിന്റെയും ശിവന്റെയും പുത്രനായ ശാസ്താവ് അയ്യൻ = അയ്യപ്പൻ വാനോർനദിപുരം = അമ്പലപ്പുഴ (അംബരപ്പുഴ) ഭീനാനുകമ്പി = ആത്മീയചത്സലൻ ചെമ്പകനാട്ട് = ചെമ്പകശ്ശേരി (അമ്പലപ്പുഴ) ഭേവനാരായണൻ = അമ്പലപ്പുഴ രാജാവിന്റെ പേർ കമ്പം = ഭൂഖം പദാംഭോരുഹം = താമരപ്പൂപാലെ മനോഹരമായ കാൽ നന്ദികാരണ്യം = നന്ദികാട് മന്ദരേ = വീട്ടിൽ മന്ദാരദാത = കല്പവൃക്ഷം ബാലരവി = ഉണ്ണിരവി (നമ്പ്യാരുടെ ഈ നന്ദികാട് ഉണ്ണിരവിക്കുറുപ്പായിരുന്നു) നന്ദി = സന്തോഷം കണ്ടുകരിക്കാവിൽ ഭഗവതിയെ സ്തുതിക്കുന്നു ഇന്ദ്രമുഖപ്രിയ = ശിവന്റെ പത്നി (പാർവതി) വന്ദേ = ഞാൻ വന്ദിക്കുന്നു മന്ദേരം = വേഗത്തിൽ മന്ദത = മേഘഘൃം വളളി = വള്ളിയെന്നു പേരുള്ള ഭേവി (സുബ്രഹ്മണ്യപത്നി) വള്ളിയും സരസ്വതിയും, നമ്പ്യാർ അഭേദം കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു വാദ് = ഭംഗി പാദതപ = ഭോഷത്തം ഭോഷാകവികൾക്കു കാവ്യ നിർമ്മാണം സുകരമാണെന്നിലും വേണ്ടുവണ്ണം ആലോചിക്കാതെ വല്ലതുമൊക്കെ എഴുതിക്കൂട്ടിയാൽ സഹൃദയന്മാർ ആക്ഷേപിക്കുമെന്നു കാണിക്കാൻ നമ്പ്യാർ ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. അനന്തരം കല്യാണസൗഗന്ധികം കഥയിലെ പ്രധാന പാത്രമായ ഹന്തമാനെ കവി സ്തുതിപ്പാൻ ആരംഭിക്കുന്നു.

ഈ ഭാഗം പണ്ഡിതന്മാരുടെ ഇടയിൽ വലിയ വാദത്തിന് ഇടവരുത്തിട്ടുള്ളതാണ്. ഇതിന് നിശ്ചിതമായ ഒരുതരം പഠവാൻ പ്രയാസമുണ്ട്. പാഠഭൂഷ്യംകൊണ്ട് ഈ വൈചമ്യം വന്നതായിരിക്കണം. ആദ്യത്തെ അഞ്ചു പരികൾക്കാണ് സ്പഷ്ടമായ അർത്ഥം കാണാത്തത്. ലോകത്തെ അഥവാ പ്രപഞ്ചത്തെ ഒരു വൃക്ഷമായി പെരുമാണികന്മാർ കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ മഹാവൃക്ഷത്തിന്റെ തടി, കൊമ്പ്, ഇല, പൂവ് എന്ന വിവിധഭാഗങ്ങളിലും ഭഗവാൻ ഒളിഞ്ഞും തെളിഞ്ഞും വസിക്കുന്നു. അപ്രകാരം ലോകനിയന്താവായ ഭഗവാനത്രേ സന്താനവേദപ്പൊരുൾ, ഭഗവാന്റെ മുത്തിഭേദങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് മഹാവിഷ്ണു. അദ്ദേഹത്തെയാണ് ആരാമത്തെ വരിയിൽ തമരസാക്ഷൻ എന്ന പേരും കൊണ്ട് നിർദ്ദേശിക്കുന്നത്. വിഷ്ണുവിന്റെ മെത്ത അനന്തൻ എന്നു സർപ്പമാകുന്നു. അനന്തനെ താങ്ങിക്കിടക്കുന്നതു സമുദ്രം അഥവാ ജലമാകുന്നു. ജലം ചുമക്കുന്നതു ശിവൻ. വസ്വനായ ശിവന്റെ കൊമ്പനാണ് ഗണപതി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു കൊമ്പൊടിച്ചതു സുബ്രഹ്മണ്യനാണ്. സുബ്രഹ്മണ്യന്റെ ചേട്ടൻ ഗണപതി തന്നെ. ഗണപതിയെ കബേരൻ പ്രാതലിന്ദു ക്ഷണിക്കുകയും ഭക്ഷണം കൊടുത്തു തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ വിഷ്ണുമാണെന്നു കണ്ടു അളകാപുരിയിൽ നിന്നും ഭയപ്പെട്ടോടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. കബേരന്റെ ചാട്ട് (വിമാനം) പുഷ്പകമാകുന്നു. അതിന്റെ കൂട്ടിന്റെ കോട്ടം തീർത്തു എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് രാവണൻ പുഷ്പക വിമാനം അപഹരിച്ചെടുത്ത കാര്യമാണ്. രാവണൻ പുഷ്പകത്തിൽ കയറി സഞ്ചരിച്ചു എന്നു സാരം. അങ്ങിനെയുള്ള രാവണന്റെ ഉണ്ണിയാണ് അക്ഷകുമാരൻ. അക്ഷകുമാരനെ വധിച്ചത് ഹന്തമാനാണ്. ആ ഹന്തമാനെ കവി സ്തുതിക്കുന്നതു ഇവിടെ യുക്തം തന്നെ. ഈ ഭാഗത്തിന്റെ അർത്ഥം വിദ്യാത്മികരും നിഷ്കഷ്ടിച്ചു പഠിച്ചിട്ടാവശ്യമില്ലാത്തതാകുന്നു. കല്യാതമഭാവം = പരിശുദ്ധമനോഭാവം ആഖ്യം = പേരുള്ളതു ഭാരതസത്തമം = മഹാഭാരതത്തിൽ പ്രസിദ്ധം ദേശികൻ = ഗുരു കൽഹാരം =

സൗഗന്ധികം കിഞ്ചിൽ = കുറഞ്ഞാൻ ഭഗീരഥൻ = സൂര്യ
 വംശത്തിലെ ഒരു രാജാവ് മന്ദാകിനി = ആകാശഗംഗ തർപ്പി
 ചു = ശുദ്ധിപ്പെടുത്തി ഭഗീരഥന്റെ പിതൃക്കൾ കപിലമഹർഷിയു
 ടെ ശാപത്താൽ പാതാളത്തിൽ ചാമ്പലായി കിടന്നിരുന്നു. ഭഗീ
 രഥൻ ദേവഗംഗയെ തപസ്സു ചെയ്തു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തി പാതാള
 ൽ കൊണ്ടു ചെന്നു പിതൃക്കൾക്കു ശുദ്ധിവരുത്തി. മജ്ജനം ചെയ്
 ൽ = മുക്കുക അഗ്രേഭവൻ = ജ്യേഷ്ഠൻ അഗ്രി = മല ഗന്ധവാ
 ഹം = വായു സമാഹൃതം = കൊണ്ടുവരുത്തു് പാഷ്തി = പാ
 ണ്യാലി ഗന്ധവാമാത്മജൻ = വായുപുത്രനായ ഭീമൻ ഗന്ധദി
 പം = മദയാന സഞ്ചാരിണി = നടക്കുന്നവൾ (സ്രീകൾ മദയാന
 കളെപ്പോലെ നടക്കുന്നതു ഭംഗിയാണെന്നു കവിസങ്കല്പം) കാ
 ണ്യാനാഭം = സ്വപ്നത്തിന്റെ ശോഭയുള്ളതു് വണ്ടുകൾ അ
 ന്യ പുഷ്പങ്ങളെ തൃജിച്ചു ഈ പുഷ്പത്തെ സമീപിക്കുന്നു.
 കണ്ടകം = മുളക് ഉത്തരാശാ = വടക്കുകിഴക്ക് സതപവാൻ = ബല
 വാൻ സമീരസന = വായുപുത്രൻ അത്ര = ഇവിടെ ഖണ്ഡിച്ചു
 പ്താൻ = സാധിക്കു്യില്ലെന്നു തീർത്തുപറവാൻ പഥ്യം = ഇഷ്ടം
 അടവി = കാട് ചൈതേശികൻ = അന്യദേശത്തുനിന്നു വന്നവൻ.
 വാമാക്ഷി = സുന്ദരി പാഞ്ചാലിയുടെ വാക്കുകളിലുള്ള നയോപാ
 യം കാണുക. ദ്രുപദനന്ദിനി = ദ്രുപദരാജാവിന്റെ മകൾ (പാ
 ണ്യാലി) മാരുതി = വായുപുത്രൻ (ഭീമൻ) ശുകവാണി = കിളിയെ
 പോലെ മനോഹരമായി സംസാരിക്കുന്നവൾ (സുന്ദരി) ഭാനവ
 ന് = അസുരൻ ചരന്മാർ = സഞ്ചരിക്കുന്നവർ പരന്മാർ = ശത്രുക്കൾ
 പാത്ഥ്വിവൻ = രാജാവ് സംഗരേ = യുദ്ധത്തിൽ കശ്ശലൻ = മൃഗൻ
 മടവാർ = സുന്ദരി കംഭിപാകം = ഒരു നരകം ഉത്ഥാനം ചെയ്ത =
 ഐഴ്നേല്ക്കുക ആത്മജൻ = പുത്രൻ അഗ്രഹാരം = ബ്രാഹ്മണരു
 ടെ വാസസ്ഥലം നിഗ്രഹാനുഗ്രഹപ്രദൻ = നശിപ്പിക്കാനും
 രക്ഷിക്കാനും സാമത്വമുള്ളവർ വിഗ്രഹാരകൻ = യുദ്ധത്തിൽ
 താല്പര്യമുള്ളവൻ ആകാരം = ശരീരം ലക്ഷം, കോടി, അർബു
 ടം, ധൂളി, പരാഭം എന്നതെല്ലാം വലിയവലിയ സംഖ്യകളാ

ൻ. പല വൃക്ഷങ്ങളുടെയും പേർ പറയുന്നത് സൂക്ഷിക്കുക.
 ദിഗന്തങ്ങൾ = ദിക്കുകൾ ഘട്ടനം = അടി ഭൂമശ്രോണി = വൃക്ഷ
 സമൂഹം ഭീമന്റെ വനപ്രവേശ വണ്ണനയുടെ ഭംഗി കാൺ
 ക. ഇവിടെ ഏതാനും വരികൾ കാണാതെ പഠിച്ചിരിക്കുന്നത്
 കൊള്ളാം. ആഘാതം = അടി ചുറ്റം = ആശ്രയം കലാപം =
 ഭംഗി നക്രം = മുതല പേതാളം, കാളി, കൂളി, മൃതേളി, പുതന
 മുതലായ ഭർദ്ദുതങ്ങൾ തുഹകളിൽ വസിക്കുന്നു. കപചിൽ = ഒരി
 ടത്തു വാതവേഗം = കാറ്റിന്റെ വേഗമുള്ള മാതംഗയുഗം =
 ആനക്രട്ടം വേടന്മാരുടെ വർണ്ണന കാണാതെ പഠിക്കുന്നത് ന
 ൻ. അമ്പിളി = ചന്ദ്രക്കല തുഞ്ചാഫലം = കുന്നിക്കുരു മായൂര
 പിഞ്ചരം = മയിൽപ്പീലി ഘണം ഘണം സംഘോഷം = ഘണഘ
 ണയെന്ന ശബ്ദം വേടന്മാരുടെ സംഭാഷണ സമ്പ്രദായം കാൺ
 ക. വേട്ടാൾ = ഭാഗ്യ കിംഫലം = ഭോഷമെന്തു പരായീനം = സ്വക
 ടം കണ = അമ്പ് വേടന്മാരുടെ വണ്ണന നാടോടി സമ്പ്രദായ
 ത്തിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിയ നമ്പ്യാർ ഇനിഗംഭീരമായ രീതിയെ അവലം
 ബിക്കുന്നതുനോക്കുക. കംഭേടം = പരന്നമസ്തകം ജംഭിതം =
 അഹങ്കാരത്തോടു കൂടി മഹിഷം = പോത്തു വേടന്മാർ പെ
 ടുന്നു നായന്മാരായി പരിണമിക്കുന്നതിന്റെ വൈചിത്ര്യം
 കാൺക. ആയാസം = ക്ഷീണം കായാ = ശരീരമുള്ളറാനേ! അ
 വലപ്പഴ കൃഷ്ണനെ ഓത്തുകൊണ്ടാണ് പാൽപയസ പ്രിയ
 എന്നു വിളിക്കുന്നത്. ജായ = ഭാഗ്യ തോയേന = വെള്ളത്തിനാ
 ൻ (വെള്ളത്തിൽ) തോയജം = താമരപ്പൂവ് ഈ ഭാഗം കവിയു
 ടെ ഒരു സ്തുതിയാണ്. കല്ലോലവിഭ്രമം = തിരകളുടെ ഇളക്കം
 ചില്ലി = പുരികം ധർമ്മില്ലം = തലമുടി ജംഭാരിപുത്രൻ = ഇന്ദ്രസു
 തനായ അജ്ജനൻ കത്രചിൽ = ഒരിടത്തു വിലോകനം ചെ
 യ്ത = കാണുക അധിത്യക = താഴ്മ ശ്യാമളം = കറുത്തതു. കട
 ലീവനത്തിന്റെ വർണ്ണന കാണാതെ പഠിക്കേണ്ടതാണ്. ബാ
 ലാനിലൻ = ഇളങ്കാറ്റു ലേങ്ങൾ = ഇലകൾ കാലാത്മജൻ = കാ
 ലന്റെ മകനായ ധർമ്മപുത്രൻ മാരുതി = വായുപുത്രൻ (ഇവ

ടെ ഫന്തമാൻ) മനുജാതക്ഷിരി = മന്ത്യാലോകം കിഞ്ചിൽ = ക
 റച്ചു വൃദ്ധ വാനരനെ വർണ്ണിക്കുന്നതിലുള്ള സ്വഭാവോപാധിയുടെ
 ഭംഗിയും ബീഭത്സരസവും മനസ്സിലാക്കുക. കണ്ഠീരവൻ = സിം
 ഹം ഉലതൻ = ഗർവ്വിയൻ ബലിമുഖൻ = വാനരൻ അജ്ഞാത
 ജ്യേഷ്ഠൻ എന്നപ്രയോഗത്തിന്റെ ഭംഗി അനല്പമാകുന്നു. അതു
 പോലെതന്നെയാണു ധർമ്മപുത്രാസജൻ എന്ന പദപ്രയോഗ
 വും. ഫന്തമാൻ ഭീമനെ കണക്കിനു ശകാരിക്കുന്നതിന്റെ ര
 സം അതിവിശേഷം തന്നെ. ചോട്ടകൾ = നാണം കെട്ടവർ
 സർഭാവം = ഗർവ്വം ഭഞ്ജനം ചെയ്ത = അടിച്ചു പൊടിക്കുക അ
 ജ്ഞനാപുത്രൻ = ഫന്തമാൻ ഇവിടത്തെ സാഹിത്യരസം അനുഭവി
 ച്ചറിഞ്ഞുതന്നെ. ജംഭിച്ചുവിഗ്രഹം = തടിച്ച ശരീരം പ്ലവംഗ
 മൻ = കുരങ്ങൻ ഓർച്ചാധനോക്ത = ഓർച്ചാധനനാൽ കല്പിക്കപ്പെ
 ട്ടത് മതുകന്മാരെ വധിക്കാൻമടിക്കുന്ന ഭീമന്റെ ധർമ്മതല്പരത
 പ്രശംസനീയംതന്നെ. ജപലിക്കു = ദഹിപ്പിക്കു നക്തഞ്ചരാരാ
 തിദാസൻ = നക്തഞ്ചരന്റെ (ഭാവണന്റെ) അരാതി (ശത്രു) ആ
 ന ശ്രീരാമന്റെ ഭ്രാന്തൻ ഉല്ക്കടാഭാവം = വലിച്ച അഹങ്കാര
 തോടുകൂടി ക്രൂനൻ = ആന വാരാശി = സമുദ്രം ഗണ്ഡസ്ഥലം =
 കവിരത്തടം ഭീമൻഫന്തമാനെ പ്രശംസിക്കുന്നഭംഗം വായിക്കു
 മ്പോൾ ധർമ്മിയന്മാർക്കു മെന്യൊ നിമിത്തം സംഭവിക്കുന്ന അപ
 കടങ്ങളോത്തു നമ്മുടെ കണ്ണിൽ പെള്ളു നിറഞ്ഞുപോകുന്നു. പ
 വനൻ = വായു മക്ഷിക = ഈച്ച ഫന്തമാൻ തന്റെ സ്വന്തരൂപം
 പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നഭംഗം നമ്പ്യാരുടെ കവിതാഭേദിയുടെ നൃത്തരം
 ഗമാകയാൽ വിദ്യാത്മികൾ കാണാതെപരിച്ചിരിക്കേണ്ടതാകു
 ന്നു. വർദ്ധിതരം = വളരെ വലുതായ സന്ദർഭം = തുല്യം കടിലാ
 കൃതി = വളഞ്ഞതു ശശി = ചന്ദ്രൻ കദംബം = സമൃദ്ധം സടകൾ
 = കഴുത്തിലെ രോമങ്ങൾ പരിഹാരം = ഇരുമ്പുപയ്ക്കു പൃഥുതരം = വള
 രെ തടിച്ച നഖശിഖരം = നഖാഗ്രം നികായം = കൂട്ടം അകണ്ഠം
 = ഭയങ്കരം കടി = അരക്കെട്ടു ജംഘാ = കണങ്കാൽ ശങ്കരശിവ എ
 ന്നു നമ്പ്യാർ അതുതപാരവശ്യത്താൽ തന്നത്താൻ പറഞ്ഞുപോ

കന്ന ശശധരനിഭം = ചന്ദ്രനതുല്യം നിന്നാഭം = അട്ടഹാസം ചര
 ണം = കാൽ ഉദ്യുതം = ഉയർന്നുവന്നതു പണ്ടു കടൽ ചാടാൻ മ
 ഹേന്ദ്രപർവതത്തിന്റെ മുകളിൽ കയറിനിന്നപ്പോൾ ഈമാതി
 രിവേഷമാണു ഹന്തമാൻ സ്വീകരിച്ചത്. ശിവരം = കൊടുമുടി
 വിരണ്ടു = പരിഭ്രമിച്ചു ലക്ഷ്മണപൂർവജൻ = ശ്രീരാമൻ രാക്ഷസ
 കലശലഭൂതാശനൻ = രാക്ഷസശൂദ്രമാകുന്ന ഈയാൻപാററ
 കൾക്കു അഗ്നിയായവൻ (രാക്ഷസനാശനൻ) ജാനകിമാ
 നസസരസിജസഫിത = സീതയുടെ മനസ്സാകുന്ന താമരപ്പൂ
 വോടു കൂടിയവനെ (സീതയ്ക്കു ഹന്തമാനിൽ അത്രയ്ക്കു വിശ്വാ
 സവും വാത്സല്യവും ഉണ്ടായിരുന്നു.) ജലരാശിവില്പംഘി
 ത = കടൽകടന്നവനേ നന്തി = നമസ്കാരം നിശിചരൻ = രാക്ഷ
 സൻ നിശ്ചിതരണലോലൻ = യുദ്ധക്രീഡയിൽ ധൈര്യമുള്ളവൻ
 താഡിതദശവദനൻ = രാവണനെ തല്ലിയവൻ തരുനിരക്രതസദ
 ന് = വൃക്ഷങ്ങൾക്കിടയിൽ പാർക്കുന്നവൻ പാടലം = ചുവന്നതു
 പരിഹൃതരിപുദഹനൻ = ശത്രുവാകുന്ന അഗ്നിയെ കെടുത്തവൻ
 കപി = കരങ്ങു മാർത്താണ്ഡൻ = സൂര്യൻ (ഹനമാൻ സൂര്യന്റെ
 ശിഷ്യനാണു്.) സത്രം = യാഗം ബലാവലേപം = ഗർവത്തോടു
 കൂടി മഖം = യാഗം പ്രമുഖവൃന്ദങ്ങൾ = തുടങ്ങിയപലരും ഭോഗ്വ
 രാമൻ = പരശുരാമൻ സാകേതം = അയോദ്ധ്യാ സീതയാസാ
 കം = സീതയോടുകൂടെ പാദികു = മെതിയടി ലേനംചെയ്തു = മുറി
 ക്കുക ഭശഗ്രീവൻ = രാവണൻ ഗിരി = മല അഗ്രേ = മുകളിൽ സ
 ഖ്യം = ഇഷ്ടം ഉഗ്രങ്ങൾ = ബലമുള്ളവ സാലങ്ങൾ = വൃക്ഷങ്ങ
 ൾ നിഗ്രഹിച്ചു = വധിച്ചു അരക്കൻ = രാക്ഷസൻ അഗ്രലീയ
 കം = മോതിരം മേഘനാഭൻ = ഇന്ദ്രജിത്ത് കടുത്തു = വലിച്ചു
 സംപ്രഹാരം = യുദ്ധം കടുത്തു = ക്രൂരമായി വീരപുംഗവൻ = വീര
 ന്മാരിൽ പ്രധാനി ഭൂരിസേന = മഹാസൈന്യം സേതുബന്ധ
 നം = ചിറകെട്ടുക യാതുക്കൾ = രാക്ഷസന്മാർ ധൂമകേതു = പാൽ
 നക്ഷത്രം ധൂമകേതുവിന്റെ ഉദയംലോകത്തിനു ആപത്തു വരു
 ന്നതിന്റെ സൂചനയാകുന്നു. ഉല്പാദം = വലിച്ചു പലരാക്ഷസന്മാ

ത്തെ പേരുകൾ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു നിലിവാരി = നിലിമ്പ(ഭേവ
 ന്)ന്മാരുടെ ശത്രു; രാക്ഷസൻ അണ്ടർകോൾ = ഭേവന്മാരുടെ രാ
 ജാവ് (ഇന്ദ്രൻ) സീത വളരെ നാൾ ലങ്കയിൽ വസിച്ചതുകൊ
 ണ്ടു ഭേവിയുടെ ശുദ്ധി പരീക്ഷിക്കാനായി അഗ്നിയിൽ പ്രവേശി
 പ്പിച്ചു. എന്നാൽ ഭേവി യാതൊരു ഹാനിയും കൂടാതെ പുറത്തു
 പോന്നു. മഖം = യാഗം കൊണ്ടാടിയില = ആദരിച്ചില്ല തണ്ടാ
 രിൽമാതു = ലക്ഷ്മീഭേവി (സീത ലക്ഷ്മീ ഭേവിയുടെ അവതാര
 മാരിരുന്നു) സൈമിത്രി = സുമിത്രയുടെ പുത്രനായ ലക്ഷ്മണൻ അ
 ത്തിച്ചു = പരിഭ്രമിച്ചു രഘുത്തമൻ = രാഘവ് ജംശത്തിൽ ശ്രേഷ്ഠൻ;
 (രാമൻ) ഫണീന്ദ്രൻ = സർപ്പശ്രേഷ്ഠൻ; അനന്തൻ തല്ലേ = കിട
 ക്കയിൽ വാനവന്മാർ = ഭേവന്മാർ ഭേവാലയം = സ്വർഗ്ഗം വി
 ജ്ഞാനം = പരമാത്മ ബോധം ഭുജ്ജർമ്മ യോഗം = കഷ്ടാനു
 ഭവത്തോടുള്ള ബന്ധം സംസാര മാർഗ്ഗം = ജനന മരണങ്ങൾ
 സംവാദം = വിവരണം വിത്തേശരാജൻ = കബേരൻ പുഷ്പ
 രിണി = താമരപ്പൊയ്ക്ക ഹരിക്കുക = പഠിച്ചെടുക്കുക വക്ഷാണം
 = ശബ്ദം ക്രോധവശൻ = ഒരു രാക്ഷസന്റെ പേര് കണ്ടകൻ =
 ഭുജ്ജൻ മുഷ്ണരം = ബലമുള്ള തത്ര = അവിടെ വാരി = കളം ഇനി
 കബേരസരസ്സിന്റെ വർണ്ണന തുടങ്ങുന്നു. ഇതിൽ ഓരോ പദ
 ത്തിന്റെയും അവസാനത്തിൽ ദ്വേവാക്ഷതന്നെ ഉപയോഗി
 ച്ചിരിക്കുന്നതു ഭീമസേനൻ ഓരോ കാഴ്ച ക്രമേണ കാണുന്നതു വാ
 യനക്കാരുടെ മനസ്സിൽ പതിയാൻ വേണ്ടിയാണ്. ഈ വർണ്ണന
 വിദ്യാത്മികൾ കാണാപ്പാഠമാക്കുന്നതുകൊള്ളാം. കമലമണി =
 വൈരക്കല്ല് അനവരതം = മുടങ്ങാതെ സരസിരുഹം = താമര
 ഗന്ധദിപം = ആന ഗളഗളിനം = കഴുത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന
 രണിതം = മണിനാദം (ആനക്കൂട്ടത്തിലെ മണികിലുങ്ങുന്ന ശബ്ദ
 മാവാം) ഗഗനചരകലം = ഭേവഗണം (പക്ഷികൂട്ടമെന്നും പറ
 യാം) പുളിനം = മണൽത്തിട്ട ഐരാവതം = ഇന്ദ്രന്റെ നാൽ

കൊമ്പനാമ്പ വിമരണം = കളി മാരാതികൂറൻ = ശിവന്റെ
 കാള മദൻ = കാമദേവൻ മകരം = മത്സ്യം ആദിദേവൻ = സൂര്യൻ
 തുരഗം = കുതിര രജനീധരവസതി = രാക്ഷസന്മാരുടെ വാസ
 സ്ഥാനം സുലഭം = ധാരാളം കിട്ടുന്നത് അർക്കർ = രാക്ഷസന്മാർ
 ധനേശ്വരൻ = വൈശ്ണവൻ ഉടുപ്പാൻ കൊടുക്കുന്നത് = ഭാര്യ
 മാർ (കുരളാചാരം കാണുക) രാക്ഷസന്മാരുടെ വാക്കുകൾക്കു രീ
 തെ ഒരു ചാതുരിപ്പെന്നു മനസ്സിലാക്കുക. എല്ലാം കേരളസമ്പ്രദായമാണു
 അളകാപുരിയിൽ കാണുന്നത്. ഈ ഭൂസപാരമ്പര്യം നമ്പ്യാരുടെ മിക്കകൃതികളിലും കാണുന്നുണ്ട്. ശംഭുസഖൻ = കുമ്പ
 രൻ ധാവരിചെയ്തു = ഓടി (ഈ പ്രയോഗം തെറ്റാണ്. ഭദ്രേശ്വരീ
 തിയിൽ നമ്പ്യാർ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു). ചാക് = മരണം
 രാജരാജൻ = കുമ്പരൻ ശക്രൻ = ഇന്ദ്രൻ ദികംഭിക ഭൂമർ = ഭി
 ഗ്ഗജങ്ങളുടെ മസ്തകങ്ങൾ എടുക്കിക്കിടന്നതും രക്ഷിക്കാൻ ഓരോ
 ആനയുണ്ടെന്ന് പൂരാണം. അഷ്ടലോകാധിപന്മാർ = എട്ടു ദിക്
 പാലകന്മാർ (ഇന്ദ്രൻ, വായുനി, യമൻ, നിരുരുതി, വരുണൻ,
 വായു, കുമ്പരൻ, ഈശൻ) സന്നാഗം = യുദ്ധം ബ്രഹ്മാവും കശ
 വനം ഒരു പ്രപുത്തിക്കാരാകയാൽ കശവൻ ബ്രഹ്മാവിനോടു
 എത്രയും നതുപോലെയാണു ഭീമൻ ഇവിടെ ധിക്കാരം കാട്ടുന്ന
 ത്. ഇളവാലിസുതൻ = കുമ്പരൻ അദ്ദേഹത്തിനു വെറുതെ
 നിധികളുണ്ടത്ര. പത്തനേ = വീട്ടിൽ കരാളൻ = ക്രൂരൻ എക്ക
 ന്മാക്കുമ്പൻ = യക്ഷനാഥനായ കുമ്പരൻ.

